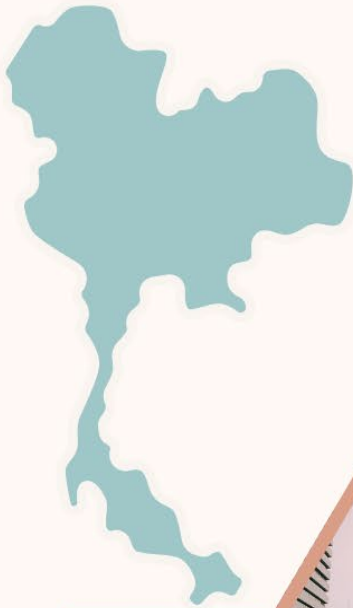

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)

CSR

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติได้จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนภาคธุรกิจให้สามารถดำเนินธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคมทั้งในกระบวนการและนอกกระบวนการทางธุรกิจ และมีบทบาทในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคมตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติและวิสัยทัศน์อาเซียน

การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) ถือเป็นแผนระดับที่ ๓ โดยดำเนินการตามแนวทางกรอบแห่งชาติในการเสนอแผนและอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มีการระดมความคิดเห็น การประชุมเฉพาะกลุ่มหลายครั้ง มีคณะอนุกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อการจัดสวัสดิการสังคมในคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติให้ความเห็นเกี่ยวกับสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ครั้งที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ว่าด้วยสถานการณ์ความจำเป็นและการวิเคราะห์สถานการณ์ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัดเป้าหมาย แผนงาน กลไกการจัดการแผน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และติดตามผลตลอดจนแผนโครงการเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับแผนแม่บทยุทธศาสตร์ชาติภายใต้แผนปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๙)

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ขอขอบคุณภาคธุรกิจ หน่วยงานราชการ นักวิชาการ และทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกฝ่ายจะใช้ประโยชน์จากแผนปฏิบัติการนี้ในการขับเคลื่อนความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจให้เป็นที่ประจักษ์ เพื่อการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
สิงหาคม ๒๕๖๗

สารบัญ

คำจำกัดความของการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ	๑
ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ	๑
ความสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ.....	๔
สถานการณ์ความจำเป็นเกี่ยวกับประเด็นการพัฒนา	๑๔
การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๒	๒๔
(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	
ประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ	๒๖
ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) และฉบับปรับปรุง (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕	
การวิเคราะห์สถานการณ์ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ.....	๓๘
สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓	๔๑
(พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	
พันธกิจ	๔๑
เป้าหมาย	๔๑
ตัวชี้วัดภาพรวม	๔๑
ตัวชี้วัดแผนงาน.....	๔๒
กลยุทธ์.....	๔๒
แผนงานหลัก.....	๔๒
กลไกการบริหารจัดการแผนเพื่อให้แผนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์/เป้าหมาย.....	๔๓
ผู้รับผิดชอบ	๔๔
กรอบความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการ.....	๔๕
แนวทางการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓.....	๔๖
(พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	
ภาคผนวก	๗๒
บรรณานุกรม	๘๓

บทที่ ๑ บทนำ

๑.๑ คำจำกัดความของการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ

การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ หมายถึง การประกอบกิจการด้วยการดูแลใส่ใจต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างมีคุณธรรม/จริยธรรม และจรรยาบรรณ ตลอดจนมีธรรมาภิบาลเป็นเครื่องกำกับให้การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และยุติธรรม มีความตระหนักถึงผลกระทบทางลบต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยพร้อมจะแก้ไขเพื่อลดผลกระทบดังกล่าว

๑.๒ ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) เป็นแผนปฏิบัติการที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

คือ เป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับรากเหง้าทางเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย ฯลฯ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ที่นำไปสู่การสร้างแนวทางการพัฒนาศักยภาพในมิติต่าง ๆ ในอนาคต ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการที่ให้ความสำคัญกับการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อรูปแบบการพัฒนาด้านการค้าและการลงทุนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นทางการแข่งขันที่เป็นธรรม ร่วมกับการสนับสนุนจากภาครัฐในการสร้างฐานรายได้การจ้างงานใหม่เพื่อช่วยยกระดับคุณภาพชีวิต รายได้ สร้างการกินดีอยู่ดี และลดความเหลื่อมล้ำในสังคมไปพร้อมกัน โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจนั้น ประกอบด้วย

๑) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่เน้นการส่งเสริมให้เกิดสังคมผู้ประกอบการที่มีการพัฒนาทักษะและความสามารถรวมกับการมีสำนึกด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นสำคัญ สนับสนุนการใช้ข้อมูลเปิดที่ไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ เช่น ระบบเตือนภัย การเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติ การให้ความช่วยเหลือระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ พร้อมทั้งสร้างอุตสาหกรรมที่ส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เพื่อลดผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม และรักษาผลประโยชน์ของชาติจากการทำธุรกิจดิจิทัล ส่งเสริมการจัดหาพลังงานให้เพียงพอเพื่อเป็นฐานความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศพร้อมกับการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกให้มีความสมดุลอย่างมั่นคงนำมาสู่ความสามารถในการพึ่งพาตนเองทางด้านพลังงานและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๒) การมีโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก ก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียนและจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชียเพื่อเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลกด้วยการพัฒนารูปแบบการค้าให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมกับการส่งเสริมพัฒนาทักษะความสามารถของแรงงาน

ให้สามารถเข้าถึงความรู้และเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม และเสริมสร้างค่านิยมในการดำเนินกิจกรรมที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรม

๓) การพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ด้วยการสร้างสรรค์และพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ทั้งในระดับผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม และเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีธรรมาภิบาลในการปฏิบัติด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในระดับที่มีความตระหนักและดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม (in-process) สามารถบริหารจัดการธุรกิจและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใส โดยส่งเสริมการวางรากฐานการศึกษาทั้งในและนอกระบบให้กับเยาวชนรุ่นใหม่ให้มีทักษะและจิตวิญญาณในการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การปรับบทบาทและพัฒนาบริการภาครัฐให้สอดคล้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมแก่ผู้ประกอบการ ตั้งแต่เริ่มต้นธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การขออนุญาตต่าง ๆ การจดทะเบียนทรัพย์สิน กระบวนการขอและได้รับการคุ้มครองผู้ลงทุน การชำระภาษี การค้าระหว่างประเทศ ระบบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ระบบมาตรฐานวิทยาระบบทดสอบ และระบบรับรองคุณภาพให้มีประสิทธิภาพรองรับภาคการผลิตและบริการ ฯลฯ การสร้างระบบและศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการให้มีองค์ความรู้ต่อการดำเนินกิจการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบันวิชาการ

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคนทุกช่วงวัยในเรื่องการมีจิตสาธารณะและความรับผิดชอบต่อสังคม เน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาทุนมนุษย์ การพัฒนาสภาพแวดล้อมและปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควบคู่กับการเสริมสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมมุ่งเน้นการมีจิตสำนึกร่วมสร้างสรรค์สังคมที่น่าอยู่ โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจนั้น ประกอบด้วย

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม โดยมุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมกันปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรมจริยธรรมในลักษณะที่เป็น ‘วิถี’ การดำเนินชีวิต ด้วยการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจโดยกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล การสร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมของทุกคนทั้งพนักงานและลูกค้า การปรับเปลี่ยนทัศนคติในการคำนวณผลตอบแทนให้คำนึงถึงต้นทุนทางสังคม ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อตอบแทนสังคมพร้อมและกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม

๒) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม พร้อมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมสร้างเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี มีทักษะด้านสุขภาวะที่เหมาะสม ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างบรรทัดฐานที่ดีในสังคม การสร้างกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของประชากรให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต มีความตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเอง และการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาสังคม

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม โดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม มีการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิดการสร้างงานในพื้นที่ การพลิกฟื้นโครงสร้างทางสังคมควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการเชื่อมโยงพลังทางสังคมที่ประกอบด้วยภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน และท้องถิ่นเข้าร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

ในรูปแบบประชารัฐ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ยั่งยืน โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจนั้น ประกอบด้วย

๑) การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ ด้วยการสร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ การพัฒนาระบบการให้บริการสวัสดิการที่บูรณาการความร่วมมือระหว่างรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน ภาคธุรกิจ และองค์กรประชาสังคม เพื่อให้สามารถพัฒนาระบบสวัสดิการถ้วนหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดความคุ้มค่าด้านการให้บริการสุขภาพ และช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลงได้ ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการออมและการลงทุนระยะยาว เพื่อเพิ่มความสามารถในการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจของประชาชนด้วยมาตรการทางภาษีและอื่น ๆ ตลอดจนส่งเสริมให้แรงงานทั้งในและนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคมอย่างทั่วถึง

๒) การเสริมสร้างพลังทางสังคม ด้วยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน นักวิชาการ ประชาชน และภาคประชาสังคมเพื่อสนับสนุนการทำงานของภาคส่วนต่าง ๆ และการจัดตั้งองค์กรภาคประชาสังคม องค์กรชุมชนในรูปแบบนิติบุคคลเพื่อดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์ประโยชน์สาธารณะต่าง ๆ พร้อมทั้งปรับปรุงระเบียบการใช้งบประมาณและจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐให้เอื้อต่อการสนับสนุนความคิดการสร้างสรรค์ของทุกภาคส่วน

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศด้วยการบูรณาการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน และให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลร่วมกันในด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจนั้น ประกอบด้วย

๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพเพื่อนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและเพิ่มความเป็นธรรมทางสังคม โดยมีเป้าหมายสู่สังคมที่มีระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมลดลงผ่านแนวทางและมาตรการต่าง ๆ เช่น การบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร และเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ ฯลฯ ด้วยการส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน การส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการบริโภค การผลิต วิถีคิด วิถีชีวิตของบุคคล และองค์กรให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดคุ้มค่ามีประสิทธิภาพมากที่สุด สร้างการมีจิตสำนึกในการผลิตที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคอย่างพอเพียงเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการใช้สินค้าและบริการจากผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และรัฐปรับปรุงกลไกการทำงานที่ช่วยสนับสนุนการสร้างเสริมพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนและภาคเอกชน

๒) การยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ มุ่งส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคต ด้วยการส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี โดยปรับปรุงกลไกการทำงานของรัฐบาล การพัฒนาเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ และการตระหนักรู้ สู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของประชาชนและภาคเอกชนสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตอย่างมีคุณภาพในอนาคต และสร้างการมีส่วนร่วมทั้งในประเทศและต่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างต่อเนื่อง การจัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญให้มีหน่วยงานรับผิดชอบส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและสร้างนวัตกรรม

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย คือ การพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ทันสมัย พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่เสมอ การปฏิบัติงานในลักษณะที่เปิดกว้าง มีความเชื่อมโยงและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคมได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และร่วมกันปลูกฝังค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง ไม่ทุจริตหรือประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ นั้น ประกอบด้วย

๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดยหน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ โปร่งใส สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดยการบริหารจัดการของภาครัฐต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไกสำคัญในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติงานในทุกระดับ มีเป้าหมายร่วมกันในประเด็นเชิงภารกิจและเชิงพื้นที่ ซึ่งการปฏิบัติงานต้องมีระบบการติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายทุกระดับ กำหนดให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยใช้แผนแม่บทตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติผ่านแผนปฏิบัติการระดับต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงการทำงาน ofทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม นักวิชาการ ประชาชน และภาคส่วนอื่นในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการอย่างต่อเนื่องและมีเป้าหมายที่ชัดเจนร่วมกัน

๑.๓. ความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๓.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

เป็นแผนแม่บทเพื่อบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งสิ้น ๒๓ ประเด็น ซึ่งแผนแม่บทจะมีผลผูกพันต่อการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและการนำแผนไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานรัฐ โดยกระบวนการจัดทำแผนแม่บทได้นำแนวคิด “ล้มแล้วลุกไว” ประกอบด้วย การพร้อมรับ (Cope) การปรับตัว (Adapt) และการเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) ต่อการพัฒนา ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากภายในประเทศ (Local Economy) (๒) การยกระดับขีดความสามารถของประเทศเพื่อรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว (Future Growth) (๓) การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตของคนให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (Human Capital) (๔) การปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการฟื้นฟูและพัฒนาประเทศ (Enabling Factors) เพื่อให้ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง รู้เท่าทันมีศักยภาพในการรับและลดความเสี่ยง ตลอดจนการรับมือและเจริญเติบโตต่อไปได้ สามารถสร้างสรรค์ผลประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม ตลอดจนยืนหยัดและเจริญเติบโตต่อไปได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ดังนี้

๑) แผนแม่บทประเด็นที่ ๑๐ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคม ร่วมปลูกฝังค่านิยมวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์เริ่มตั้งแต่การพัฒนาคน ให้มีสุขภาพกายและใจที่ตีบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของสถาบันสังคมและวัฒนธรรมที่เข้มแข็งทั้งสถาบัน ครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สื่อ และชุมชน โดยบูรณาการร่วมกันระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา สื่อ และภาคเอกชน” ในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย จิตสาธารณะในลักษณะที่เป็น ‘วิถี’ การดำเนินชีวิต และมีจิตสำนึกร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่และพฤติกรรมของมนุษย์ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วง โดยมีแผนย่อยในการสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจมีเป้าหมายและตัวชี้วัดภาพรวมที่ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำรงชีวิต โดยการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ มีความเกี่ยวข้องในส่วนของพัฒนาและเล็งเห็นความสำคัญของสถาบันทางสังคมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสุขภาพกาย สุขภาพใจ ของคนในทุกช่วงวัย

๒) แผนแม่บทประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน เชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงานและ วัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน ความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสม ความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า ประกอบด้วย ๔ แผนย่อย ได้แก่ (๑) การพัฒนาเด็กตั้งแต่ช่วงตั้งครรภ์ จนถึงปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่สมวัยทุกด้าน (๒) การพัฒนาวัยเรียน/วัยรุ่น ให้มีการพัฒนาทักษะความสามารถ การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑ (๓) การพัฒนาและยกระดับศักยภาพแรงงานให้มีทักษะและ สมรรถนะของคนในช่วงวัยทำงานให้สอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคลและความต้องการของตลาดแรงงาน สร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ (๔) การส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยแผนส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจมีความเกี่ยวข้องกับโครงการ Flagship ในช่วงระยะ ๕ ปีแรก (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) คือ (๑) โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และได้มาตรฐานของเด็กปฐมวัย โดยครอบครัว ชุมชน ศูนย์เด็กเล็ก โรงเรียน และสถานประกอบการ (๒) แผนงานบูรณาการการจัดการและพัฒนาศึกษาในระดับวัยเรียน/วัยรุ่นในการพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะ อาชีพ ทักษะชีวิตจำเป็นในอนาคต (๓) แผนงานพัฒนาระดับศักยภาพและสมรรถนะแรงงาน รวมถึงการเป็นผู้ประกอบการใหม่เพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และ (๔) แผนงานบูรณาการการจัดการและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงวัย ส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ การจ้างงานต่อเนื่องเพื่อเพิ่มโอกาสการทำงานของผู้สูงอายุ

๓) แผนแม่บทประเด็นที่ ๑๓ การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี โดยมีเป้าหมายในการขับเคลื่อน การพัฒนาและการเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีครอบคลุมทั้งด้านกาย ใจ สติปัญญา และสังคม มุ่งเน้น การเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะในทุกรูปแบบที่นำไปสู่การมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดีและมีทักษะด้านสุขภาวะ ที่ทันสมัย โดยในแผนแม่บทนี้มีแผนย่อยที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ๒ แผน ดังนี้ (๑) การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ และ (๒) การใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

๔) แผนแม่บทประเด็นที่ ๑๕ พลังทางสังคม มีเป้าหมายและตัวชี้วัดภาพรวมที่เน้นเพิ่มการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วนในการช่วยเหลือสังคมและเพิ่มคุณภาพชีวิตประชากรสูงอายุทุกมิติเพื่อรองรับสังคมสูงวัย โดยมุ่งเน้น การระดมกำลังจากประชากรทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัย และจากภาคส่วนต่าง ๆ ทุกระดับ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น ร่วมเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม ส่งเสริมให้ครอบครัว

มีความรู้และทักษะในการวางแผนชีวิตให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก พัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างครอบครัวอบอุ่นเข้มแข็ง เน้นการเตรียมคนและสังคมเชิงรุกให้พร้อมสำหรับการพัฒนาสังคมสูงวัยในทุกมิติ พร้อมกับการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังสังคมด้วยการถ่ายทอดประสบการณ์และภูมิปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมร่วมกันด้วยการปรับเปลี่ยนทัศนคติ บทบาททางเพศ พัฒนาผู้นำ และอาสาสมัคร ในแผนแม่บทนี้มีแผนย่อยที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ๔ แผน ได้แก่ (๑) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพมนุษย์ (๒) การเสริมสร้างทุนทางสังคม (๓) การเตรียมสังคมไทยให้พร้อมรองรับสังคมสูงวัย และ (๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพึ่งพาและการจัดการตนเอง

๕) แผนแม่บทประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก มีเป้าหมายในการลดช่องว่างของรายได้ระหว่างประชากรร้อยละ ๑๐ ที่รวยที่สุดต่อประชากรร้อยละ ๑๐ ที่จนที่สุดไม่เกิน ๑๕ เท่า ภายในปี ๒๕๘๐ และเพิ่มรายได้ของครัวเรือนในภาคเกษตร สาธารณชนคือการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากหรือเกษตรกร ซึ่งเป็นกลุ่มที่ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจเป็นส่วนใหญ่ ด้วยการยกระดับเกษตรกรให้ก้าวสู่การเป็นผู้ประกอบการภาคการเกษตร การส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล ความรู้ด้านการตลาดและเทคโนโลยี ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินของรัฐให้เชื่อมโยงกับการพัฒนาแหล่งน้ำ กระจายการถือครองที่ดินโดยการปฏิรูประบบภาษี พัฒนาระบบข้อมูลเขตป่าและที่ดินให้ชัดเจนเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างเขตพื้นที่ป่าทับซ้อนพื้นที่ทำกินของประชาชน รับรองสิทธิชุมชนในการเข้าใช้ประโยชน์ที่ดินและกระจายการถือครองที่ดินในขนาดที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม โดยในแผนแม่บทนี้มีแผนย่อยที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ประกอบด้วย (๑) การเพิ่มขีดความสามารถด้านการผลิตและผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร วิสาหกิจเพื่อสังคมด้วยความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (๒) ช่องทางการตลาด เครือข่ายและกติกาที่ลดความเสียเปรียบ (๓) การเข้าถึงทุน (๔) การเข้าถึงทรัพยากรที่ดินและแหล่งน้ำ และ (๕) กลไกการขับเคลื่อนและบริหารจัดการ

๖) แผนแม่บทประเด็นที่ ๑๗ ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม มีเป้าหมายในการเพิ่มหลักประกันทางสังคมและสวัสดิการสังคมให้มีความเหมาะสมและครอบคลุมทุกกลุ่มประชากรตลอดช่วงชีวิต เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา การคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเป็นธรรม และมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องอาศัยระบบข้อมูลประชากรที่ทันสมัยเที่ยงตรงเพื่อสามารถพัฒนาระบบการจัดสวัสดิการ การให้บริการและคุ้มครองพิทักษ์สิทธิให้ครอบคลุมผู้มีรายได้น้อยหรือประชากรที่มีความต้องการเฉพาะด้านได้อย่างครอบคลุมและสอดคล้องกับความต้องการที่จำเป็นรายบุคคล ปราศจากความเหลื่อมล้ำในด้านคุณภาพ โดยในแผนแม่บทนี้มีแผนย่อยที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ได้แก่ (๑) นโยบายและกลไกคุ้มครองแรงงาน (๒) ระบบสวัสดิการและหลักประกันทางเศรษฐกิจ สังคมและสุขภาพ (๓) กลไกเพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาและความร่วมมือเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระดับพื้นที่ (๔) มาตรการแบบเจาะจงกลุ่มเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะกลุ่ม และ (๕) ระบบและกลไกการคุ้มครองผู้บริโภค รวมถึงมีความเกี่ยวข้องกับโครงการ Flagship ในช่วงระยะ ๕ ปีแรก (๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) คือ (๑) การส่งเสริมหลักประกันสวัสดิการสำหรับแรงงานนอกระบบ (๒) การส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการสังคมขั้นพื้นฐานให้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม (๓) การพัฒนาระบบข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดสวัสดิการ (๔) การเพิ่มโอกาสของเด็กด้อยโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ (๕) การพัฒนาระบบและกลไกในการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ และ (๖) แผนงานพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

๗) แผนแม่บทประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาที่สนับสนุนการเติบโตอย่างยั่งยืนบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นหลักของการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติ ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมของระบบนิเวศ การผลิตและบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพและยั่งยืน ในแผนแม่บทนี้ มีแผนย่อยที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ดังนี้ (๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล (๓) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ (๔) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลน้ำ และ (๕) การยกระดับกระบวนการทศวรรษเพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๑.๓.๒ การพัฒนาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ๓ ด้านหลัก ได้แก่ ๑) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อยกระดับประเทศไทยสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโต อย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ๒) การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพื่อการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกๆระดับ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และ ๓) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ซึ่งมีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ดังนี้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ มีมูลค่าการลงทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุน รวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาค เพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้น กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกิน ร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาภาคให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาค และการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษเป็นเครื่องมือสำคัญในการกระจายความเจริญเติบโตไปสู่ภูมิภาคและการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยง ทั้งภายในพื้นที่ พื้นที่ใกล้เคียง และต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน กลไกหลักในการขับเคลื่อนเครือข่ายที่มีอยู่ในชุมชน อาทิ บวร (บ้าน วัด โรงเรียน) สร้างเสริมองค์ความรู้ให้กับชุมชนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ส่งเสริมการจัดการกลไกตลาดของท้องถิ่น เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการผลิตและการบริโภคในพื้นที่ รวมทั้งสร้างรายได้จากตลาดภายนอก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ แก้ปัญหาของกลุ่มเปราะบางในเมือง โดยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานเมือง

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และเมืองด้วยความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมืองร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงและภัยพิบัติ รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง โดยคำนึงถึงการวางและจัดทำผังเมืองที่ครอบคลุมทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และระบบดิจิทัลอย่างต่อเนื่องเพียงพอและได้มาตรฐาน เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพเพียงพอและปรับตัวได้ทันต่อความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายในพื้นที่ เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและบริการได้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุน เพื่อส่งเสริมการค้าและการลงทุนในพื้นที่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคมอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการพื้นที่และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมการวางแผนพัฒนาพื้นที่และเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกกระดับความสามารถทางการเงิน การคลังและการจัดการทุนในระดับพื้นที่ โดยแก้ไขกฎระเบียบเพื่อเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการด้านการเงินได้อย่างคล่องตัว ทั้งการจัดหารายได้และการระดมทุนจากประชาชนในพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ สร้างระบบตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรมสร้างสรรค์การพัฒนาท้องถิ่น

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เรื้อรังมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และมีโอกาสทวีความรุนแรงมากขึ้นในอนาคต สาเหตุจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีเงินออมและมีอัตราการพึ่งพิงสูง ส่งผลให้ขาดโอกาสเข้าถึงการศึกษาและการพัฒนาทักษะความรู้ที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพในอนาคต โดยเฉพาะเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น จึงต้องเข้าสู่ตลาดแรงงานในฐานะแรงงานไร้ทักษะหรือแรงงานกึ่งมีทักษะเท่านั้น ดังนั้น เป้าหมายหลักตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้แก่ เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และเป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น และเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ ๒ ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ในประเด็นเป้าหมายสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑ ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ในปี ๒๕๖๕ สามารถหลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะหรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ลดลงร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

- อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐ - ๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

- แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม

- จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบเพิ่มขึ้น

ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

- แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

- สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ ๔

- สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุข
ในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าหมาย ให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจน
อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ให้ความช่วยเหลือและพัฒนาศักยภาพของครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ให้ความ
ความช่วยเหลือทางสังคมแบบมุ่งเป้า และการสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่มีผลผลิตภาพและรายได้สูงขึ้น
ถ่ายทอดทักษะทางการเงิน พร้อมทั้งจัดหาพี่เลี้ยงในการให้คำแนะนำช่วยเหลือตลอดกระบวนการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนากลไกการแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นในระดับพื้นที่การยกระดับ
ศักยภาพและบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับพื้นที่ พร้อมทั้งใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล
ในการทำงานเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้สามารถเลี้ยงดูเด็ก ตั้งแต่ในครรภ์มารดา
จนถึงปฐมวัย โดยพัฒนาระบบการให้เงินอุดหนุน เพื่อสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพ การจัดสรร
เงินอุดหนุนและทรัพยากรที่จำเป็น รวมถึงติดตามช่วยเหลือเด็กที่หลุดออกนอกระบบให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา
หรือการพัฒนาทักษะอาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก การส่งเสริม
การเข้าถึงและเร่งรัดพัฒนาคุณภาพ สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั่วประเทศให้ได้มาตรฐานและเพิ่มการเข้าถึงบริการ
รับเลี้ยงเด็ก ๐ - ๒ ปี ที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อสร้างหลักประกันทางสังคมสำหรับ
วัยแรงงาน การพัฒนาระบบประกันสังคมให้ตอบสนองความต้องการของแรงงานนอกระบบ เพื่อดึงดูดแรงงาน
นอกระบบเข้าสู่ระบบมากขึ้น ส่งเสริมการออมเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับวัยเกษียณอายุ และปรับปรุง
ระบบการคุ้มครองสวัสดิการแรงงานให้ครอบคลุมการจ้างงานรูปแบบใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ
สนับสนุนระบบสวัสดิการทางเลือกโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคีการพัฒนาต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วม
ในการดูแลสวัสดิภาพของผู้สูงอายุทั้งในด้านสุขภาพและที่อยู่อาศัย

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ บูรณาการความคุ้มครองทางสังคม เพื่อลดความซ้ำซ้อนเพิ่มความเพียงพอ
และลดการตกหล่นของกลุ่มเปราะบาง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ปรับปรุงรูปแบบการจัดความคุ้มครองทางสังคม ให้ทุกกลุ่มคนได้รับสวัสดิการ
อย่างเหมาะสมบนฐานของความยั่งยืนทางการคลัง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ จัดทำระบบการเตรียมความพร้อมให้ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต
ให้พร้อมช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อจัดความคุ้มครองทางสังคมและลดความยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนาระบบฐานข้อมูลรายบุคคล ที่ครอบคลุมประชากรจากครัวเรือนยากจน
ข้ามรุ่นทุกคนเป็นปัจจุบันและเชื่อมโยงฐานข้อมูลที่สำคัญ รวมถึงเป็นรากฐานของข้อมูลตัวอย่างซ้ำในระยะยาว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลข้างต้นในการออกแบบนโยบาย มาตรการ และการติดตามประเมินผล

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

การพัฒนาเศรษฐกิจที่มีการพึ่งพิงวัตถุดิบ สิ้นค้าชั้นกลาง และประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร ที่ยังอยู่ในระดับต่ำส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม ปัญหาของเสียและมลพิษ ระบบนิเวศชายฝั่ง ทรัพยากรดิน ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทวีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งนี้ ผลกระทบที่ยังไม่สามารถ บริหารจัดการได้อย่างถูกวิธีหรือครบวงจร คือ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ และการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลัก ได้แก่ เป้าหมายที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิต และบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม เป้าหมายที่ ๓ การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม เพื่อการสร้างโอกาส และการกระจายรายได้สู่ชุมชน เป้าหมายที่ ๔ การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยเน้นการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับ ของระบบนิเวศ และเป้าหมายที่ ๕ การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ พินทุและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่ม ขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ ของประเทศไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมและบริการ โดยการพัฒนาสินค้าบริการ และตลาดที่สร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางเศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ สร้างความเชื่อมโยงกับสาขาเศรษฐกิจอื่น ๆ ได้แก่ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยว โดยสร้างระบบการผลิตที่เชื่อมโยงกัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการ จัดทำมาตรฐาน กระบวนการผลิตสินค้าและบริการ ระบบรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการ และแนวทางการปฏิบัติ ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ การใช้เครื่องมือและกลไกในตลาดเงินตลาดทุนและมาตรการ ทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อการเจริญเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างกลไกความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เพิ่มรายได้ชุมชนจากแนวทางขยะสุทธิเป็นศูนย์ จากขยะและวัสดุทางการเกษตร ส่งเสริมให้ชุมชนนำขยะและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในชุมชนมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ ๆ ที่มีมูลค่า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการสร้างรายได้ชุมชนบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ และ วัฒนธรรม ส่งเสริมแนวคิดการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม พัฒนาขีดความสามารถคนในท้องถิ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดคาร์บอนและการสร้างรายได้จากการเก็บกักคาร์บอนในภาคป่าไม้วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้จัดทำฐานข้อมูลสำหรับการซื้อขาย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบตลอดห่วงโซ่ในระดับชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนเข้มแข็ง เป็นต้นแบบแห่งการเรียนรู้ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกสร้างแรงจูงใจการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการผลิตให้เพียงพอและมีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากส่วนเหลือของกระบวนการผลิตให้เกิดประโยชน์ที่หลากหลายปราศจากเศษเหลือและของเสียจากอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และขยะอาหาร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ บริหารจัดการกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมงานวิจัยเทคโนโลยีและพัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนธุรกิจรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต้นแบบโมเดลธุรกิจ และกลไกความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างครบวงจร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนการลดและหมุนเวียนการใช้ทรัพยากร และเพิ่มมูลค่าของเสีย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมเทคโนโลยีการดักจับ การใช้ประโยชน์ และการกักเก็บคาร์บอน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ สร้างความร่วมมือถ่ายทอดเทคโนโลยีกับต่างประเทศ พัฒนาเครือข่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๖ พัฒนาระบบข้อมูล/องค์ความรู้/มาตรฐาน/กฎหมาย/มาตรการ สนับสนุนและสร้างแรงจูงใจ ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ สร้างความตระหนักรู้ให้เกิดในสังคม ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างสมดุล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สร้างแรงจูงใจ และทัศนคติในการดำรงชีวิตของผู้บริโภคเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ ส่งเสริมแพลตฟอร์มเศรษฐกิจแบ่งปันและตลาดสินค้ามือสอง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและนวัตกรรมประหยัดพลังงานในครัวเรือน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๕ ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการเดินทางด้วยระบบขนส่งมวลชน พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะที่ปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๖ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน ส่งเสริมแนวทางการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระดับชุมชน

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

การพัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัยที่ผ่านมาได้มีความพยายามปรับปรุงคุณภาพการศึกษาทุกระดับ ทั้งการยกระดับมาตรฐานการศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีและพัฒนานวัตกรรม การเรียน รวมถึงการพัฒนาพื้นที่นวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างด้านการศึกษา ทำให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระ ควบคู่กับความรับผิดชอบต่อสังคมที่มากขึ้น รวมถึงการส่งเสริมภาคีการพัฒนาเข้ามามีส่วนร่วมการจัดการศึกษา และการเรียนรู้มากขึ้น โดยมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) คือ การยกระดับการพัฒนาแต่ละช่วงวัย รวมไปถึงมีหลักสูตรการศึกษาที่พัฒนาตัวผู้เรียนให้ตระหนักรู้ในเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งมีความสอดคล้อง ๒ เป้าหมาย ได้แก่การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ และการมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยเน้นการส่งเสริมการเรียนรู้ในช่วงวัยเรียนตามยุทธศาสตร์ชาติ ๓ ด้าน ได้แก่ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรมและภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลกสามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัด ที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยในทุกมิติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาผู้เรียนระดับพื้นฐานให้มีความตระหนักรู้ในตนเองมีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการทำงาน ขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติโดยนำร่องกับสถานศึกษาที่มีความพร้อม และมีมหาวิทยาลัยในพื้นที่สนับสนุนความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ การยกระดับการอาชีวศึกษา โดยการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มอาชีพ ผู้ประกอบการและสถาบันอุดมศึกษา สายปฏิบัติการเพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามความต้องการของตลาดงาน

บทที่ ๒

สถานการณ์ความจำเป็นเกี่ยวกับประเด็นการพัฒนา

๒.๑ สถานการณ์ความจำเป็นเกี่ยวกับประเด็นการพัฒนา

๒.๑.๑ สรุปสถานการณ์การขับเคลื่อนการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของประเทศไทย

● CSR จากบริบทโลกสู่ประเทศไทย

จากจุดเริ่มต้นการประชุมสุดยอดด้านสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาของสหประชาชาติ (United Nations Conference and Development) หรือ “เอิร์ธซัมมิต” ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ณ กรุงริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล และได้มีการประกาศทิศทางใหม่ของการพัฒนาให้เป็น “การพัฒนาที่ยั่งยืน” หรือ Sustainable Development ตลอดจนการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญและบทบาทของภาคเอกชนซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของ “ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ” (Corporate Social Responsibility: CSR)

ตามคำเชิญชวนของเลขาธิการสหประชาชาติให้มีผู้นำภาคธุรกิจทั่วโลกให้เข้าร่วมเป็นกระบอกเสียงจากภาคเอกชนในการประชุมครั้งสำคัญดังกล่าว โดย ๑ ปี ก่อนการประชุม World Business Council for Sustainable Development (WBCSD) หรือ สภาธุรกิจโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงได้ริเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๔ จาก ๔๘ ผู้นำธุรกิจชั้นนำทั่วโลกที่มีจุดยืนร่วมกันในการพัฒนาภาคธุรกิจที่ส่งเสริมต่อแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์ที่ว่า “ธุรกิจไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ในสังคมที่ล้มเหลว” (Bjorn Stigson ประธานสภาธุรกิจโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน, ๒๕๕๕) โดยในปัจจุบันมีสมาชิกกว่า ๒๐๐ องค์กรทั่วโลก

ถัดมาในปี ๒๕๔๒ สหประชาชาติได้เกิดการขับเคลื่อนถึงความสำคัญของความเป็นบรรษัทพลเมือง (Corporate Citizenship) อย่างเป็นทางการและเรียกร้องให้เกิดบทบาทความมีส่วนร่วมจาก “ภาคธุรกิจ” ในการร่วมลงนาม “ข้อตกลงโลกแห่งสหประชาชาติ” หรือ UN Global Compact หลักสากล ๑๐ ประการ สำหรับนำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ ให้ได้ชื่อว่าเป็น บรรษัทพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อ Responsible Corporate Citizen ในสังคมโลก ซึ่งปัจจุบันมี ๙,๙๙๗ องค์กร ใน ๑๖๒ ประเทศทั่วโลกเข้าร่วม

อีกหน้าประวัติศาสตร์และการขับเคลื่อนของโลกที่สำคัญในการร่วมกำหนดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ MDGs (Millennium Development Goals) เกิดจากการรวมตัวกันในการประชุมสุดยอดแห่งสหัสวรรษขององค์การสหประชาชาติที่มหานครนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยผู้นำประเทศได้มีการตกลงร่วมกันถึงเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกันทั้งสิ้น ๘ เป้าหมาย โดยกำหนดกรอบเวลาในการบรรลุไว้ ๑๕ ปี คือ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๐๐ - ๒๐๑๕) MDGs ได้สื่อสารทำให้สังคมโลกได้เกิดความตื่นตัวต่อการแก้ไขปัญหาความยากจน โรคติดต่อ การไม่ได้รับการศึกษาของเด็กทั่วโลก ความไม่เท่าเทียมกันทางเพศ และการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากนี้การที่ MDGs วางเป้าหมายที่ชัดเจนและมีเวลากำกับทำให้การสื่อสารเกิดประสิทธิภาพมากกว่าการออกมาประกาศเพียงทิศทางและเจตนารมณ์ในยุคแรก ๆ

ด้วย MDGs ได้สิ้นสุดระยะของเป้าหมายตามที่กำหนดในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทาง UN ได้ร่วมกำหนดกรอบในการเสริมสร้างมาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วโลกในระยะต่อไป โดยได้มีการกำหนดกรอบเป้าหมายใหม่ที่เรียกว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือ SDGs (Sustainable Development Goals) ออกมาเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยจะใช้เป้าหมายนี้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนโลกไปอีก ๑๕ ปี จนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๗๓ ซึ่ง SDGs ได้ถูกพัฒนามาบนพื้นฐานการมองความเชื่อมโยงระหว่างเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม

ทั้งหมด ๑๗ เป้าหมายแห่งการพัฒนาซึ่งมีความเข้มข้นในนำเป้าหมายไปสู่การปฏิบัติผ่านเครือข่าย SDSN: Sustainable Development Solution Network เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนโมเดล/กิจกรรมที่ตอบเป้าหมาย SDG Solution ในระดับท้องถิ่น (Localizing SDGs) ตลอดจนความพยายามในการจัดทำตัวชี้วัดติดตามผล SDG Index ระดับประเทศ

ปี ๒๕๔๓ ในเวทีเศรษฐกิจซึ่งนำโดยองค์กรเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development หรือ OECD) ได้ออกแนวปฏิบัติสำหรับบริษัทข้ามชาติ (The OECD Guidelines for Multinational Enterprises) เสนอแนะให้บริษัทข้ามชาติของประเทศสมาชิก OECD นำแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมไปปฏิบัติและให้ติดต่อกับคู่ค้าที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมเท่านั้น และเข้มข้นยิ่งขึ้นในปี ๒๕๔๕ ระหว่างการประชุม World Economic Forum ณ เมืองดาวอส ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ที่ประชุมมีมติ “Joint CEO Statement” ยอมรับคุณค่าและความสำคัญของความรับผิดชอบต่อสังคม โดยประกาศ จัดตั้ง Global Corporate Citizenship Initiative (GCCII) ขึ้น เพื่อยกระดับการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจในการนำ หลักการความรับผิดชอบต่อสังคมไปปฏิบัติให้เป็นส่วนหนึ่งของภารกิจหน้าที่และกลยุทธ์ในการดำเนินกิจการ เพื่อผลกำไรและการเจริญเติบโตที่ยั่งยืนของกิจการ รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียในสังคมและสิ่งแวดล้อม

สำหรับภูมิภาคอาเซียนในแผนงานเตรียมการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ปี ๒๕๕๒ – ๒๕๕๘ ซึ่งมีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดี มีการพัฒนาในทุกด้านเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน เสริมสร้างอัตลักษณ์ร่วม เน้นให้ความสำคัญกับประชาชนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ยึดมั่นในหลักการ มีความร่วมมือ มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อส่งเสริมการพัฒนามนุษย์และสังคม ครอบคลุม 6 คุณลักษณะ ซึ่งด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม (Promoting Corporate Social Responsibility: CSR) นั้น ได้ระบุไว้ในคุณลักษณะด้านความยุติธรรมและสิทธิ (Social Justice and Rights) ประกอบด้วย ๔ มาตรการที่จะต้องดำเนินการ คือ (๑) พัฒนานโยบายสาธารณะที่เป็นตัวแบบด้านความรับผิดชอบต่อสังคม หรือเครื่องมือทางกฎหมายสำหรับใช้อ้างอิงในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียน โดยอาจอ้างถึงมาตรฐานและแนวปฏิบัติสากลที่เกี่ยวข้อง อาทิ ISO ๒๐๐๖ : แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (๒) ประสานภาคเอกชนให้ร่วมสนับสนุนในกิจกรรมขององค์กรรายสาขาของอาเซียน และมูลนิธิอาเซียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม (๓) สนับสนุนให้เกิดการรับและนำมาตราฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจที่เป็นสากลมาใช้ และ (๔) เพิ่มการรับรู้ในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในอาเซียนไปจนถึงความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนระหว่างกิจกรรมเชิงพาณิชย์กับชุมชนในถิ่นที่ตั้ง โดยเฉพาะการสนับสนุนการพัฒนาที่มีชุมชนเป็นฐานและเป็นที่ยั่งยืนในแผนประชาคมอาเซียน ปี ๒๐๑๖ - ๒๐๒๕ เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมได้ถูกระบุไว้ใน ๓ เสาหลักอาเซียน ดังนี้

เสาหลักที่ ๑ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community: APSC) กำหนดให้อาเซียนเป็นประชาคมที่ยึดมั่นในกฎกติกาและทุกฝ่ายมีส่วนร่วม โดยประชาคมยึดมั่นในกฎกติกาให้ความสำคัญกับประชาชน มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง การให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างประชาธิปไตย ธรรมาภิบาล โดยการปลูกฝังวัฒนธรรมเรื่องธรรมาภิบาลเป็นกระแสหลักในนโยบายและระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ของประชาคมอาเซียน โดยมีการสนับสนุนให้มูลนิธิอาเซียนเสริมสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR)

เสาหลักที่ ๒ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เน้นให้อาเซียนเป็นภูมิภาคที่มีความสามารถในการปรับตัว ครอบคลุมทุกภาคส่วน ให้ความสำคัญกับประชาชน และมีประชาชน

เป็นศูนย์กลางโดยมีมาตรการเชิงยุทธศาสตร์ที่จำเป็นต้องดำเนินงานร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างใกล้ชิดในการส่งเสริมกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR)

เสาหลักที่ ๓ ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC)

ในส่วนของคุณลักษณะและองค์ประกอบของแผนงานที่จะก่อให้เกิดการมีปฏิสัมพันธ์และประโยชน์ต่อประชาชนเน้นการมีส่วนร่วมกับหลายภาคส่วน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญกับความรับผิดชอบต่อสังคมในส่วนของการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน กำหนดให้มีการส่งเสริมการบูรณาการยุทธศาสตร์และแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศเกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืนนโยบายระดับชาติและระดับภูมิภาค หรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร สำหรับกลไกการทบทวนและการดำเนินการนั้นได้กำหนดกลยุทธ์การดำเนินงานตามแผนโดยเปิดโอกาสให้มีการดำเนินงานความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรเพื่อการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างครอบคลุมและยั่งยืน ทั้งนี้ตามแผนงาน ๕ ปี พ.ศ. ๒๐๑๖-๒๐๒๐ ของสาขาสวัสดิการสังคมและการพัฒนาอาเซียนเห็นชอบให้ประเทศไทยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนาอาเซียน

● **กว่า ๔ ทศวรรษแห่งการขับเคลื่อนสำคัญของ CSR ประเทศไทย**

จากบริบทโลกและอาเซียนทำให้ประเทศไทยเกิดพลวัตการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในการบูรณาการจากระดับนโยบายสู่การปฏิบัติในทุกภาคส่วน

● **จากเจตนารมณ์สู่การกำหนดทิศทางและระดมสรรพกำลัง**

พ.ศ. ๒๕๑๗	- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระราชทาน “หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” แก่พสกนิกรชาวไทย โดย สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ัญเชิญ "ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง" มาเป็นปรัชญานำทางในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๙) จนถึงฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เพื่อนำสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
พ.ศ. ๒๕๓๖	- นายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรีร่วมกับบริษัทชั้นนำ ๓๖ แห่ง จัดตั้ง “องค์กรธุรกิจเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (TBCSD)” ภายใต้แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน หลังจากที่ WBSCD หรือสภาธุรกิจโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ก่อตั้งขึ้นในปี ๒๕๓๔
พ.ศ. ๒๕๔๔	- คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ อนุมัติให้กระทรวงแรงงาน โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ดำเนินการ "โครงการพัฒนามาตรฐานแรงงานเพื่อส่งเสริมการค้าเสรี" เป็นระยะเวลา ๕ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๔๙ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสถานประกอบการกิจการส่งออกให้สามารถสร้างระบบมาตรฐานแรงงานในสถานประกอบการกิจการของตนจนประสบผลสำเร็จและได้รับการรับรองหรือเป็นที่ยอมรับในระดับสากล - หอการค้าไทยจัดตั้ง คณะกรรมการจรรยาบรรณ ในปี ๒๕๔๔ ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น “คณะกรรมการส่งเสริมจรรยาบรรณและต่อต้านคอร์รัปชันหอการค้าไทย” และได้จัดทำคู่มือจรรยาบรรณสำหรับกรรมการและเจ้าหน้าที่และหลักบรรษัทภิบาลสำหรับสมาชิกหอการค้าไทย
พ.ศ. ๒๕๔๕	- รัฐบาลได้ประกาศให้เป็น “ปีบรรษัทภิบาล” และได้จัดตั้ง “คณะกรรมการบรรษัทภิบาลแห่งชาติ” โดยมี ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน พร้อมด้วยผู้แทนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมเป็นกรรมการเพื่อขับเคลื่อนเรื่อง CG ให้เห็นเป็นรูปธรรม
พ.ศ. ๒๕๔๖	- สศช. ได้ตั้ง คณะอนุกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง ขึ้นเพื่อให้เป็นกลไกหลักในการประสานเครือข่ายทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติให้นำเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ครอบคลุม

	<p>๘ ภาคส่วน ได้แก่ ผู้นำทางความคิดนักวิชาการในระดับอุดมศึกษา สถาบันการศึกษา สถาบันการเมือง องค์กรภาครัฐ สื่อมวลชนและประชาชน ภาคธุรกิจ ชุมชน และประชาสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดตั้งสำนักพัฒนามาตรฐานแรงงาน เป็นหน่วยงานระดับกอง ภายใต้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ และมีการยกร่างมาตรฐานแรงงานไทย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ในประเด็นแรงงานเป็นฉบับแรกของประเทศไทย โดยอ้างอิงจากรหัสมาตรฐาน ๘๐๐๑ โดยเรียกว่า “มาตรฐานแรงงานไทย ความรับผิดชอบต่อทางสังคมของธุรกิจไทย” หรือ “Thai Labor Standard: Thai Corporate Social Responsibility” มีชื่อย่อมาตรฐานว่า “มรท. ๘๐๐๑ - ๒๕๔๖” หรือ “TLS ๘๐๐๑ - ๒๐๐๓” โดยประกาศใช้เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๖
พ.ศ. ๒๕๔๘	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด นโยบายในการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา เพื่อนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่แนวทางการปฏิบัติทางการศึกษา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ โดยกำหนดกรอบแนวทางการจัดทำเนื้อหาและแผนการเรียน โดยบูรณาการ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “หลักเศรษฐกิจพอเพียง” ทุกระดับชั้น และทุกสาระการเรียนรู้ จัดทำและเผยแพร่โดยคณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์
พ.ศ. ๒๕๔๙	<ul style="list-style-type: none"> - ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ตลท.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้เสนอ “หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีให้แก่บริษัทจดทะเบียน” ซึ่งเทียบเคียงกับหลักการกำกับดูแลกิจการของ OECD และได้ปรับปรุงในปี ๒๕๕๕ ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การประเมินการกำกับดูแลกิจการที่ดีของอาเซียน (ASEAN Corporate Governance Scorecard) - ก.ล.ต. จัดตั้ง “คณะกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของบริษัทจดทะเบียน” และได้จัดทำ “เข็มทิศธุรกิจ” เผยแพร่ในปี ๒๕๕๑

● กำหนดแผนพัฒนา เตรียมความพร้อม ส่งเสริมขีดความสามารถปฏิบัติที่ดี

พ.ศ. ๒๕๕๐	<ul style="list-style-type: none"> - แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ สร้างเครือข่ายเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ประชาสังคม ชุมชน จนถึงระดับครัวเรือน ผ่านกระบวนการจัดทำแผนพัฒนา แผนชุมชน รวมถึงการศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนพอเพียงจากกรณีศึกษา ๔๐ หมู่บ้าน และจัดทำคุณลักษณะชุมชนในอุดมคติของไทยตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ๘ ประการ เปิดศูนย์ส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม (CSR) ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดตั้งขึ้นเพื่อเป็นศูนย์ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคธุรกิจและองค์กรอื่นได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคมและเกิดกระบวนการพัฒนา ยกกระดับความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจต่อสังคมตามแนวทางของ ซี เอส อาร์ (๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐) - สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จัดตั้งมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (มพพ.) ขึ้น เพื่อเป็นกลไกหลักในการพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้ให้เป็นบรรทัดฐานที่พัฒนาไปสู่มาตรฐานการปฏิบัติของทุกระดับ - ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม (SR Center) ภายใต้ชื่อ “สถาบันธุรกิจเพื่อสังคม” ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็น “ศูนย์พัฒนาความรับผิดชอบต่อสังคม” มีบทบาทในการกำหนดแนวทางการพัฒนาด้านความยั่งยืน ให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียในตลาดทุน รวมทั้งตลาดหลักทรัพย์ฯ
-----------	---

พ.ศ. ๒๕๕๑	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงอุตสาหกรรมได้ริเริ่มโครงการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility, Department of Industrial works: CSR-DIW) ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบันรวมกว่า ๑,๐๐๐ รายทั่วประเทศ
พ.ศ. ๒๕๕๒	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจจัดทำหลักการและแนวทางการกำกับดูแลที่ดีในรัฐวิสาหกิจ ปี ๒๕๕๒ โดยเทียบเคียงกับ OECD Guidelines on CSR of SOE ๒๐๐๕ และหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี ๒๕๔๙ - ก่อตั้งชมรม CSR สมาคมบริษัทจดทะเบียนไทย (CSR Club) จาก ๒๘ บริษัทจดทะเบียนชั้นนำ โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) และสมาคมบริษัทจดทะเบียนไทย
พ.ศ. ๒๕๕๓	<ul style="list-style-type: none"> - สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ประกาศใช้มาตรฐานว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม (ISO ๒๖๐๐๐ Guidance on Social Responsibility: SR) - ปรับปรุงข้อกำหนดของมาตรฐานแรงงานไทยให้มีความสอดคล้อง ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งกฎหมายแรงงานและมาตรฐานสากลต่าง ๆ โดยประกาศใช้มาตรฐาน “มรท. ๘๐๐๑ - ๒๕๕๓” หรือ “TLS ๘๐๐๑ - ๒๐๑๐” แทน มรท.๘๐๐๑ - ๒๕๔๖ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เพื่อให้มีความทันสมัยและเหมาะสมที่จะนำไปปฏิบัติยิ่งขึ้น โดยสามารถนำไปใช้ในสถานประกอบการทั่วไปได้ ไม่จำกัดเฉพาะสถานประกอบการส่งออกเท่านั้น - เปิดตัวศูนย์ CSR Asia at AIT อย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) กับ CSR Asia เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนในพื้นที่ภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก - หอการค้าไทย ริเริ่ม “โครงการ ๑ ไร่ ๑ แสน” ใช้เกษตรแบบผสมผสาน จัดสรรพื้นที่ทั้งทำกสิกรรม ประมง และปศุสัตว์ สอนวิธีการลดต้นทุนให้กับเกษตรกร เพิ่มผลผลิต ถอดบทเรียน นำไปขยายผลต่อโดยมีศูนย์เรียนรู้หลัก จำนวน ๕ ศูนย์ฯ กระจายไปทุกภูมิภาค มีเกษตรกรเข้าร่วมอบรม จำนวน ๖,๐๐๐ คน และมีผู้มาศึกษาดูงาน รวม ๓๐๐,๐๐๐ คน - ก.ล.ต. แลกผลสำรวจการกำกับดูแลกิจการของประเทศในเอเชีย (CG Watch) โดยประเทศไทย ขยับขึ้นเป็นอันดับที่ ๔ จาก ๑๑ ประเทศ และมีพัฒนาการที่ดีที่สุดในภูมิภาคเอเชีย
พ.ศ. ๒๕๕๔	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดทำคู่มือการประเมิน “สถานศึกษาพอเพียง” และจัดการติดตามประเมินเพื่อเป็นสถานศึกษาแบบอย่างการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ปัจจุบันปี ๒๕๕๘ จำนวน ๑๖,๐๐๐ โรงเรียน - กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการการส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคมในภูมิภาคอาเซียนขึ้นเป็นครั้งแรก ในการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนาอาเซียน ครั้งที่ ๗ ณ กรุงเทพมหานคร - กระทรวงพาณิชย์ กำหนดให้เป็น “ปีแห่งการสร้างสรรค์และธรรมาภิบาลธุรกิจ” มุ่งเน้นให้ธุรกิจมีการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน โดยส่งเสริมให้จัดประกวด รางวัลธรรมาภิบาลธุรกิจดีเด่นประจำปี ๒๕๕๔ (DBD Corporate Governance Awards: DBD CG AWARDS) จนถึงปัจจุบัน ธุรกิจที่ได้รับรางวัลธรรมาภิบาลธุรกิจดีเด่นจำนวน ๖๔๘ ราย (กรุงเทพมหานคร ๙๓ ราย ส่วนภูมิภาค ๕๕๕ ราย) - ASEAN CSR Network ได้จัดตั้งขึ้นโดยการสนับสนุนของ ASEAN Foundation โดยชมรม CSR Club สมาคมบริษัทจดทะเบียนไทยเป็นผู้แทนประเทศไทย ร่วมเป็น Founding Organization - ตลาดหลักทรัพย์ฯ จัดทำคู่มือ CSR จำนวน ๒ เล่ม ประกอบด้วย แนวทางการจัดทำรายงานแห่งความยั่งยืน และแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมของกิจการ เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการทำ CSR และการจัดทำรายงานตามหลักการของ Global Reporting Initiatives (GRI)

● **บูรณาการผลสัมฤทธิ์ ริเริ่มนวัตกรรม สะท้อนประสิทธิผล เชื่อมโยงคุณค่าร่วมสะท้อนสู่บทบาทเวทีโลก**

<p>พ.ศ. ๒๕๕๕</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) สศช. ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ภาคเอกชน มีบทบาทนำในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและเสริมสร้างสังคม โดยยึดหลักบรรษัทภิบาล เชื่อมโยงเป้าหมายทางธุรกิจกับการพัฒนาประเทศ ควบคู่กับการตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและเป็นธรรมต่อผู้บริโภค ชุมชน และสังคมโดยรวม โดยปรับแนวคิดภาคเอกชนให้สามารถทำงานร่วมกับชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชนและสถาบันการศึกษาได้อย่างเป็นพันธมิตร และสร้างเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ และองค์กรธุรกิจเอกชนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม ได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างที่ดีต่อสาธารณะ - คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบแต่งตั้ง “คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” (กพย.) เพื่อให้เป็นกลไกระดับชาติทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบาย กรอบทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศที่มีความสมดุลในมิติด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ รวมถึงจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนำเสนอต่อ High - Level Political Forum on Sustainable Development (HLPF) โดยมี สศช. เป็นสำนักงานเลขานุการ - ตลาดหลักทรัพย์ฯ ส่งเสริมบริษัทจดทะเบียนขนาดใหญ่ให้เข้าสู่ตัวชี้วัดด้านความยั่งยืนในระดับสากล Dow Jones Sustainability Indices (DJSI) - ก.ล.ต. ประกาศแนวคิด ปรับปรุงหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูล โดยจะให้บริษัทจดทะเบียนและบริษัทที่ขออนุญาตออกเสนอขายหลักทรัพย์เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานด้าน CSR ในเอกสารที่เผยแพร่ต่อสาธารณะ รายงานประจำปี แบบ ๕๖ - ๑ และ แบบ ๖๙ - ๑
<p>พ.ศ. ๒๕๕๖</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงอุตสาหกรรมได้ร่วมกับภาคีการพัฒนาจัดทำ มอก.๙๙๙๙ เล่ม ๑ - ๒๕๕๖ มาตรฐานแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงภาคอุตสาหกรรม - เครือข่ายพันธกิจสัมพันธ์มหาวิทยาลัยกับสังคม เกิดขึ้นในปี ๒๕๕๖ โดยการรวมตัวของมหาวิทยาลัย ส่งเสริมให้เกิดการบูรณาการพันธกิจมหาวิทยาลัยในการทำงานเพื่อสังคม การพัฒนาบุคลากร ปลูกฝังอุดมการณ์และความสามารถในการรับใช้สังคม - คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติมีมติเห็นชอบแนวนโยบายส่งเสริมธุรกิจเพื่อสังคม
<p>พ.ศ. ๒๕๕๗</p>	<ul style="list-style-type: none"> - กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินโครงการการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town) ครอบคลุมพื้นที่ ที่มีการประกอบอุตสาหกรรมหนาแน่น ในพื้นที่นำร่อง รวม ๑๕ จังหวัด ๑๘ พื้นที่ โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทำให้อุตสาหกรรมอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างเป็นสุขและยั่งยืน - กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้ดำเนิน “โครงการเสริมสร้างระบบมาตรฐานแรงงานสู่ประชาคมอาเซียน” เพื่อเตรียมการรองรับการเข้าร่วมประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำร่างมาตรฐานแรงงานอาเซียนที่เหมาะสมกับประเทศสมาชิกอาเซียน สำหรับใช้เป็นแนวปฏิบัติและแนวทางความร่วมมือในการพัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงาน เพื่อส่งเสริมการสร้างขีดความสามารถอันเป็นการสร้างรากฐานของระบบการจัดการแรงงานที่ดี ตามปฏิญญาและแนวปฏิบัติต่าง ๆ ของอาเซียน

<p>พ.ศ. ๒๕๕๘</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบร่าง ยุทธศาสตร์การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ ในฐานะหน่วยงานปฏิบัติในการดำเนินมาตรการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ภายใต้แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ของหน่วยราชการที่ดูแล ด้านสังคมและวัฒนธรรม (ตามมติ ครม. ๑๒ ต.ค. ๕๓) - รัฐบาลผลักดันนโยบาย “สถานพลังประชารัฐเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก” โดยดึงความร่วมมือร่วมของภาคเอกชนครั้งใหญ่ของประเทศ ด้วยการตั้งคณะทำงานร่วมภาครัฐ-เอกชน-ประชาชน จำนวน ๑๒ คณะ เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนงาน โดยเกิด บริษัท ประชากรัฐรักสามัคคี (ประเทศไทย) จำกัด ร่วมจัดขึ้นโดยรัฐ-เอกชน-ประชาชน ด้วยโครงสร้างของ Social Enterprise หรือ วิสาหกิจ เพื่อสังคม ให้เป็นกลไกเน้นการสร้างรายได้ให้ชุมชนผ่าน ๓ กลุ่มงาน ได้แก่ เกษตรแปรรูป และ ท่องเที่ยวโดยชุมชน ทั่วประเทศ - กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ร่วมมือกับกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เพื่อร่วมกันวางแผนและดำเนินการรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการจากประเทศไทย มากขึ้น และยกระดับภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็นประเทศที่มีการค้าที่คำนึงถึงการใช้แรงงาน ที่เป็นธรรม โดยดำเนินการบูรณาการการรับรองมาตรฐานแรงงานไทยให้แก่ผู้ผลิตสินค้าที่ได้รับ ตราสัญลักษณ์ Thailand Trust Mark (T-Mark) - จัดตั้งชมรม CSR Club สมาคมธนาคารไทย เพื่อส่งเสริมความร่วมมือของธนาคารในการดำเนิน กิจกรรมสังคม โดยเฉพาะการส่งเสริมวินัยทางการเงินในกลุ่มเยาวชน วิทยากร วิทยเกษียณ และ คนพิการ และ ในปี ๒๕๖๐ ในการร่วมมือกันของธนาคารเพื่อจ้างงานคนพิการไปทำงานในสาขาขาด กว่า ๖๐๐ อัตรา ทั่วประเทศ - ประกาศรายชื่อบริษัทจดทะเบียนใน Thailand Sustainable Investment เป็นครั้งแรก โดย ตลท. ร่วมกับ กสท. สมาคมบริษัทจัดการลงทุน สมาคมบริษัทจดทะเบียนไทย สมาคมบริษัท หลักทรัพย์ไทย สมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย และมูลนิธิเพื่อคนไทย จัดทำรายชื่อ บริษัทจดทะเบียนที่มีการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน และจะมีการทบทวนรายชื่อทุกปี
<p>พ.ศ. ๒๕๕๙</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ที่ประชุมรัฐมนตรีแรงงานอาเซียน ครั้งที่ ๒๔ ระหว่างวันที่ ๑๔-๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ได้มีมติรับรอง “แนวปฏิบัติอาเซียน ว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านแรงงาน” หรือ ASEAN Guidelines for Corporate Social Responsibility (CSR) on Labor ที่ประเทศไทยโดยกระทรวงแรงงานเป็นผู้นำเสนอ - กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ร่วมมือกับกรมปศุสัตว์ และสมาคมผู้ผลิตไก่ เพื่อส่งออกไทย มีการจัดทำแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดี (GLP) สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมไก่เนื้อ เพื่อการส่งออก - เครือข่ายมหาวิทยาลัยยั่งยืนแห่งประเทศไทย (Sustainable University Network of Thailand) เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ เป็นความร่วมมือของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ยกระดับบทบาทภารกิจ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของนโยบายความยั่งยืนและเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ ปัจจุบัน มีสมาชิกมากกว่า ๓๐ มหาวิทยาลัยและอยู่ภายใต้ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) - กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งเสริมและผลักดันการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด นาร่อง ๗ จังหวัด ได้แก่ ราชบุรี น่าน สงขลา ภูเก็ต ขอนแก่น เพชรบูรณ์ และสุโขทัย โดยสามารถ จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดราชบุรีได้เป็นจังหวัดแรก

<p>พ.ศ. ๒๕๖๐</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) บนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มีทิศทางกำหนดยุทธศาสตร์โดย ๑) การขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะการส่งเสริมความเข้าใจและประเมินผลการพัฒนาที่ยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สอดคล้องกับวาระการพัฒนาระดับโลก เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ๒) มุ่งสู่เป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก/ชุมชนเข้มแข็ง รวมทั้งขยายผลการนำใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดความยั่งยืน โดยการสร้างเครือข่ายนักวิชาการ พัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๓) การจัดการความรู้ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม การจัดทำสื่อสาธารณะ ขยายผลการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ให้เกิดความยั่งยืน - กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน มีการจัดทำแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดี (GLP) สำหรับผู้ประกอบการทั่วไป - ธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดยุทธศาสตร์ ๓ ปี (๒๕๖๐ - ๒๕๖๑) สร้างรากฐาน เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืนของไทย
<p>พ.ศ. ๒๕๖๑</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ประเทศไทยได้ ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี อันเป็นกรอบและแนวทางสำหรับภาครัฐทุกภาคส่วนในการพัฒนาประเทศชาติจนถึงปี ๒๕๗๙ เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” - จากรายงาน SDG Index ๒๐๑๘ โดย Sustainable Development Solutions Network (SDSN) รายงานว่าไทยมีการตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ในอันดับที่ ๕๙ ของโลก จากการสำรวจทั้งหมด ๑๕๖ ประเทศ ด้วยระดับคะแนนที่ ๖๙.๒ เมื่อเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของภูมิภาคที่ ๖๔.๑ - ประเทศไทยมีจำนวนองค์กรที่มีการจัดทำรายงานอ้างอิง GRI เป็นอันดับหนึ่งในภูมิภาคอาเซียน (GRI Sustainability Disclosure Database, ๒๐๑๘) - รัฐบาลเห็นความสำคัญในการพัฒนาธุรกิจควบคู่กับการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมกิจการเพื่อสังคมแห่งชาติ จึงมีมติเห็นชอบ พิจารณานุมัติรับรองกิจการเพื่อสังคมของสถานประกอบการ ชุดแรกของประเทศไทย จำนวน ๑๕ กิจการ ในวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๑ เพื่อเป็นแรงจูงใจและเป็นการกระตุ้นให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคม และเป็นการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานกิจการเพื่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรม และมีธรรมาภิบาล โดยมีภาคเอกชนขนาดใหญ่ เช่น บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และ บริษัท แอล.พี.เอ็น.ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) ร่วมจัดตั้งโมเดลวิสาหกิจเพื่อสังคม
<p>พ.ศ. ๒๕๖๒</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การประชุมสมานิติบัญญัติแห่งชาติ ในวันที่ ๒๗ ก.พ.๖๒ เห็นชอบให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นกฎหมายเพื่อประโยชน์ของผู้มีรายได้น้อยในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าทั้งภายในและภายนอกประเทศ (พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๒) - กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน ร่วมมือกับองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labor Organization: ILO) จัดทำแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดีในอุตสาหกรรมทะเลของไทย (Good Labor Practices Guidelines for Poultry Farm and Hatchery in Thailand) โดยพิจารณาทบทวนและขยายแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ว่าด้วยมาตรฐานแรงงานในสถานที่ทำงานในอุตสาหกรรมแกะกึ่งของไทยภายใต้แผนงานระหว่างประเทศ ว่าด้วยการจัดการใช้แรงงานเด็ก (International Program on the Elimination of Child Labor: IPEC)

	<p>ซึ่งได้ดำเนินการปรับปรุงใหม่ภายใต้โครงการสิทธิจากเรือถึงฝั่ง (Ship to Shore Rights Project) โดยความร่วมมือระหว่างองค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมาคมแช่เยือกแข็งไทย สมาคมอุตสาหกรรมทูน่าไทย และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ในการพัฒนาแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดีในอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทยและนำไปใช้บริหารจัดการแรงงานตลอดห่วงโซ่การผลิต อันนำไปสู่การสร้างความมั่นคงทางสังคม ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตแรงงานสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้า และสามารถสร้างความยั่งยืนให้กับอุตสาหกรรมอาหารทะเลของไทย</p>
<p>พ.ศ. ๒๕๖๕</p>	<ul style="list-style-type: none"> - แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) บนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) โดยเป็นแผนพัฒนาฯ ฉบับแรกที่เริ่มต้นกระบวนการยกร่างกรอบแผนภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และจะมีผลในการใช้เป็นกรอบเพื่อกำหนดแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศที่ควรมุ่งไปในอนาคตบนหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก (Sustainable Development Goals: SDGs) มีทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนา ๕ เป้าหมายหลัก ประกอบด้วย ๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน และ ๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ - กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ส่งเสริมและผลักดันการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด ครบคลุม ๗๖ จังหวัด

๒.๑.๒ การขับเคลื่อนกรอบนโยบาย มาตรการ แนวปฏิบัติ และความตื่นตัวในประเทศไทย

บริบทและพัฒนาการของ CSR ประเทศไทย มีความเป็นเอกลักษณ์และฐานคิดสำคัญมาจาก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ผสมผสานกับการประยุกต์ พัฒนาเทียบเคียงก้าวสำคัญและมาตรฐานโลกสู่บริบทไทย ผูกโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติสู่การระดมสรรพกำลังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนได้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อมุ่งส่งเสริมให้ภาคธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคมและมีส่วนร่วมต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ด้านการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจในการพัฒนาสังคมให้มีความสมดุล เข้มแข็ง และพึ่งพาตนเองได้ ด้านการสนับสนุนธุรกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการส่งเสริมบทบาทความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในเวทีภูมิภาค กว่า ๔ ทศวรรษที่ผ่านมาพบมิติและองค์ประกอบขับเคลื่อนสำคัญ ได้แก่

๑. ทิศทาง แผนยุทธศาสตร์ นโยบายของหน่วยงานสำคัญ
๒. แนวทางและระเบียบปฏิบัติที่สอดคล้องกับบริบทในการใช้งาน
๓. การส่งเสริมความพร้อมและศักยภาพขององค์กรและบุคลากร
๔. การขับเคลื่อนบูรณาการความร่วมมือผ่านกิจกรรมโครงการ CSR สำคัญ
๕. การรณรงค์ส่งเสริมความตระหนักและมีส่วนร่วมสังคม
๖. การสื่อสารประชาสัมพันธ์และการรายงานผลการปฏิบัติ

สามารถเห็นพัฒนาการที่ชัดเจนจากการผลักดันแผนงานและยุทธศาสตร์ ไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม การขับเคลื่อนในเชิง Bottom Up จากภาคเอกชน ภาคการศึกษา ภาคสังคมอย่างเข้มแข็ง การสร้างเครือข่าย การดำเนินงานทั้งภายในประเทศและระดับภูมิภาค สำหรับในเชิงรูปแบบพบการนำกรอบแนวปฏิบัติ CSR จากรูปแบบกิจกรรมสังคมไปสู่การบูรณาการ และสู่กระบวนการดำเนินงานของธุรกิจมากขึ้น จาก “การบริหารจัดการความเสี่ยง” มาสู่ “การเพิ่มประสิทธิผล ประสิทธิภาพ” ตลอดจนเป็นการขยายโอกาส รูปแบบนวัตกรรม และการสร้างความร่วมมือภาคีทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคการศึกษา ท้องถิ่น และภาคสังคม โดยวิถีในเชิง

“ความรับผิดชอบต่อ” ได้ขยายไปสู่ “การร่วมพัฒนาและเติบโตอย่างยั่งยืน” ซึ่งนับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญสำหรับทศวรรษข้างหน้าทั้งเศรษฐกิจและสังคมโลกจะอยู่ในบริบท “VUCA World” ซึ่งเต็มไปด้วยความผันผวน (Volatility) ความไม่แน่นอน (Uncertainty) ความสลับซับซ้อน (Complexity) และความคลุมเครือ (Ambiguity)

บทที่ ๓

การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๒

แผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) และฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ ที่ผ่านความเห็นจากคณะกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ โดยกำหนดไว้ ๔ แผนงาน ได้แก่ แผนงานที่ ๑ การสร้างความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ แผนงานที่ ๒ การสนับสนุนการสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน แผนงานที่ ๓ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคธุรกิจเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และแผนงานที่ ๔ การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระหว่างประเทศ โดยมีการกำหนดโครงการ/กิจกรรม จำนวนทั้งหมด ๒๐ โครงการ ขับเคลื่อนโดยหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงแรงงาน (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมการจัดหางาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน) กระทรวงอุตสาหกรรม (กรมโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ กระทรวงพาณิชย์ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า) กระทรวงมหาดไทย (กรมการพัฒนาชุมชน) กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ และสมาคมเครือข่ายโกลบอลคอมแพ็กแห่งประเทศไทย โดยมีผลการดำเนินงาน ดังนี้

๓.๑ แผนงานตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๒

แผนงานที่ ๑ การสร้างความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ

๑) การส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจสำหรับสถาบันการศึกษา โดยมีการจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับ ปวช. ปวส. ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ได้สอดแทรกธรรมาภิบาลหรือจริยธรรมทางธุรกิจที่ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม และยก่างกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษา จำนวน ๕ ฉบับ โดยกำหนดให้ผลลัพธ์ของการเรียนรู้ด้านลักษณะบุคคลครอบคลุมกรอบแนวคิดของโครงการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ

๒) การส่งเสริมความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมให้แก่สถานประกอบการและผู้ประกอบธุรกิจ โดยให้ความรู้พร้อมกับการสร้างค่านิยมในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมให้เป็นวัฒนธรรมของสถานประกอบการและผู้ประกอบธุรกิจ โดยส่งเสริมให้ผู้สนใจ แรงงาน และสถานประกอบกิจการ เพื่อมุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้ความยั่งยืนของกิจการและสอดคล้องกับกระแส CSR ในเวทีการค้าโลก โดยการให้ความรู้มาตรฐานแรงงานไทยและความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน ตลอดจนพัฒนาศักยภาพและส่งเสริมให้สถานประกอบกิจการนำหลักการใช้แรงที่ตีไปใช้ในการบริหารจัดการด้านแรงงาน

๓) การเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจสำหรับผู้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ โดยให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวและสามารถดำเนินธุรกิจและปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

๔) การส่งเสริมให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในสถานประกอบการ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ซึ่งทำให้สามารถดำเนินการอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

๕) การส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชนอย่างยั่งยืน (CSR-DIW) โดยมีกิจกรรมที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อให้เกิดการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้เกิดความเชื่อมั่นไว้วางใจ และได้รับการยอมรับจากภาคประชาชน อีกทั้งเพื่อส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชนให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

แผนงานที่ ๒ การสนับสนุนการสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับจังหวัด จำนวน ๗๖ จังหวัด ซึ่งศูนย์ดังกล่าวเป็นกลไกในการเชื่อมประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน อีกทั้งทำให้เกิดการเชื่อมประสานความร่วมมือ ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับจังหวัดสู่ระดับประเทศ

๒) การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการ CSR ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นการสร้างตัวชี้วัดระดับความสำเร็จและเครื่องมือที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กลงไปสู่การต่อยอดธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคม และสนับสนุนเพื่อให้ได้รับการรับรองที่นำไปสู่การแข่งขันในระดับสากลได้

๓) การส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในสถานประกอบการและผู้ประกอบการ โดยปัจจุบันมีเครือข่ายธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการจัดตั้งชมรม CSR Club ด้านสิ่งแวดล้อม และการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการโรงงาน (CSR-DIW) ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมให้เป็นไปอย่างกว้างขวางและครอบคลุม

๔) การส่งเสริมระบบนิเวศด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของทุกภาคเศรษฐกิจสังคมและภาคธุรกิจ โดยส่งเสริมให้สถานประกอบการมีทิศทางและแนวทางในการปฏิบัติที่มีความชัดเจนและกรอบแนวทางที่สอดคล้องกัน (Guideline) ทำให้มีระบบบริหารจัดการแรงงานที่สอดคล้องกับกฎหมาย หรือมาตรฐานด้านแรงงาน เพื่อป้องกันปัญหาการละเมิดสิทธิแรงงานและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางการค้าของสถานประกอบการ

๕) การส่งเสริมการพัฒนากลไกและโครงสร้างชุดข้อมูลค่าทางเศรษฐกิจและกระจายรายได้กลับสู่ท้องถิ่น โดยมีกิจกรรมพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ภาคีเครือข่ายและประชารัฐ เพื่อสังคม ภาครัฐ ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและบทบาทร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ในรูปแบบประชารัฐ โดยการตั้งคณะทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน เพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนงานร่วมกันในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนงานที่ ๓ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคธุรกิจเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑) การสร้างมาตรการจูงใจให้ภาคธุรกิจมีการปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีการส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมกับทุกภาคส่วนด้วยกระบวนการดำเนินงานเชิงรุก ด้วยการสร้างมาตรการจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประกาศเกียรติคุณ ให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี และมาตรการจูงใจอื่น ๆ

๒) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศ ในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็นภายใต้ความร่วมมือระหว่างกรมพัฒนาฝีมือแรงงานกับองค์กรแรงงานระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) โดยมีการส่งเสริมการใช้สารทำความเย็นสีเขียวซึ่งเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและลดโลกร้อนอย่างยั่งยืน อีกทั้งยังพัฒนาศักยภาพของกำลังแรงงานให้มีความรู้ความสามารถและทักษะฝีมือสูงขั้นสอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงาน ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น

แผนงานที่ ๔ การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระหว่างประเทศ

๑) การส่งเสริมบทบาทของประเทศไทยใน UN Global Compact เพื่อมีบทบาทนำใน UNGCHQ ส่งเสริมให้สถานประกอบการในประเทศไทยมีการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งด้านการวางยุทธศาสตร์และการปฏิบัติการที่สอดคล้องกับหลักสากล ๑๐ ประการของ UN Global Compact ซึ่งครอบคลุม ๔ เรื่องสำคัญ ได้แก่ สิทธิมนุษยชนมาตรฐานแรงงาน การปกป้องสิ่งแวดล้อม และการต่อต้านการทุจริต และมีส่วนทำให้ธุรกิจไทยได้รับการยอมรับในระดับสากล โดยให้ความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจระหว่างประเทศและเข้าร่วมเป็นสมาชิก UNGC ที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ได้กำหนดยุทธศาสตร์สำคัญไว้ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์การสร้างวัฒนธรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การสร้างเอกภาพในการบริหารยุทธศาสตร์การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของภาคธุรกิจ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การรวมพลังเพื่อพัฒนาสังคม สิ่งแวดล้อม และสร้างความมั่นคงของมนุษย์ และยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระหว่างประเทศ

๓.๒ ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๒

แต่ละแผนงานย่อยได้ขับเคลื่อนภารกิจตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ผ่านการดำเนินกิจกรรม/โครงการภายในจำนวนมากด้วยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน อย่างไรก็ตาม เป้าหมายแต่ละแผนงานย่อยได้รับการขับเคลื่อนโดยสัมพันธ์กับตัวชี้วัดเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นการประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานตามแผนงาน จึงจำเป็นต้องพิจารณาโดยยึดโยงกับตัวชี้วัดตามเป้าหมายของแต่ละแผนงานย่อยเพื่อกำหนดกรอบทิศทาง การประเมินให้ถูกต้อง และเป็นเอกภาพดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

● แผนงานที่ ๑ การสร้างความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ

เป้าหมาย : ทุกภาคส่วนตระหนักรู้ สร้างค่านิยมในการปฏิบัติ และมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรม
ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย : จำนวนองค์การภาคธุรกิจและบุคลากรที่มีความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม

จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายสำคัญของแผนงาน คือ การส่งเสริมให้เกิดองค์ความรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในคนทุกกลุ่มเพื่อจะนำไปสู่การสร้างความตระหนักรู้ ในเรื่องดังกล่าวบนฐานคิดที่เชื่อว่าการมีองค์ความรู้ที่ถูกต้องและเหมาะสมจะก่อให้เกิดการผลักดันการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจทุกระดับได้อย่างยั่งยืน ซึ่งแผนงานที่ ๑ จึงนับเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการดำเนินงานในแผนงานอื่น ๆ และจากการรายงานผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายใต้แผนงานนี้พบว่า การดำเนินงานเพื่อสร้างองค์ความรู้ดังกล่าว ได้ขับเคลื่อนโดยมีกลุ่มเป้าหมายหลักคือ ๑) กลุ่มนักเรียน นักศึกษา และ ๒) กลุ่มบุคลากรในภาคเอกชนหรือสถานประกอบการ ซึ่งทั้งสองกลุ่มแม้มีความแตกต่างกันในระดับความจำเป็นในการใช้งานองค์ความรู้ แต่มีความสนใจลักษณะเดียวกัน คือ การมีองค์ความรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจสำหรับประกอบอาชีพ กล่าวคือ กลุ่มนักเรียนและนักศึกษามีความต้องการองค์ความรู้สำหรับใช้เป็นพื้นฐานในการสมัครรับคัดเลือกเข้าทำงานในสถานประกอบการหรือประกอบธุรกิจของตนเอง ขณะที่กลุ่มบุคลากรในภาคเอกชนหรือสถานประกอบการต้องการองค์ความรู้สำหรับปรับใช้และยกระดับการดำเนินงานขององค์กรให้มีมาตรฐานตามที่รัฐกำหนด

ดังนั้น หน่วยงานที่ขับเคลื่อนภารกิจในประเด็นข้างต้นจึงมีลักษณะเนื้อหาการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน ในแง่ของการสร้างองค์ความรู้พื้นฐานให้แก่กลุ่มเป้าหมาย เช่น การส่งเสริมให้สถานศึกษาสายอาชีพจัดการศึกษาเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจให้แก่ นักเรียนและนักศึกษา ผ่าน “โครงการส่งเสริมให้มีหลักสูตรการเรียนการสอนเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ

สำหรับสถาบันการศึกษา” โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ หรือการกระตุ้นให้มีบุคลากรที่มีองค์ความรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในองค์กรภาคธุรกิจผ่าน “โครงการส่งเสริมความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมให้แก่สถานประกอบการและผู้ประกอบธุรกิจ (กิจกรรมส่งเสริมความรู้มาตรฐานแรงงานไทยและความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงานให้กับสถานประกอบการ)” โดยกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงแรงงาน และ “โครงการส่งเสริมให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในสถานประกอบการ” โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น ซึ่งจากผลการดำเนินงานผ่านกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ พบว่า โครงการส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จเกินกว่าเป้าหมายโดยมีเพียงกิจกรรมในบางโครงการเท่านั้นที่ไม่เป็นไปตามตัวชี้วัดเป้าหมายที่ระบุไว้ อันเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) เช่น โครงการส่งเสริมให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในสถานประกอบการ โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๕ มีผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามตัวชี้วัดเป้าหมายดังมีรายละเอียดตามตารางด้านล่างนี้

กิจกรรม	ปี	ตัวชี้วัดเป้าหมาย (คน)	ผลการดำเนินงาน (คน)	หมายเหตุ	ร้อยละความสำเร็จ
ส่งเสริมให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในสถานประกอบการ	๒๕๖๓	๒๐๐	๒๔๐	* จำนวนลดลงเนื่องจากสถานการณ์ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ทำให้ไม่สามารถจัดอบรมและทดสอบ ณ สถานที่ (Onsite) ได้ จึงได้เปลี่ยนมาใช้วิธีอบรมและทดสอบออนไลน์ (Online) แทน	๑๒๐
	๒๕๖๔	๓๐๐	๒๗*		๙
	๒๕๖๕	๔๐๐	๘๒*		๒๐.๕

จากความสำเร็จดังกล่าวส่งผลให้ในปี ๒๕๖๕ มีเจ้าหน้าที่ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในสถานประกอบการเพิ่มขึ้น ๓๔๙ ราย และมีองค์การภาคธุรกิจที่เข้าร่วมการอบรมความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมกว่า ๕,๐๐๐ แห่งทั่วประเทศ จึงนับได้ว่าการดำเนินงานดังกล่าวในภาพรวมประสบความสำเร็จตามตัวชี้วัดเป้าหมายจำนวนองค์การภาคธุรกิจและบุคลากรที่มีความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่าการดำเนินงานดังกล่าวยังมีลักษณะที่เป็นการส่งเสริมให้เกิดองค์ความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในระดับทั่วไป เป็นองค์ความรู้ระดับพื้นฐานหรือเป็นองค์ความรู้ที่มีจุดมุ่งหมายสำหรับปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมายที่ภาครัฐตราขึ้นบังคับใช้เท่านั้น ยังมีใช้การดำเนินงานผ่านโครงการที่มุ่งให้เกิดผลกระทบในระดับการเปลี่ยนแปลงมีนวัตน์หรือพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตของทุกภาคส่วนในสังคม และการดำเนินงานตามแผนงานยังไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ ที่มีความสำคัญ เช่น กลุ่มภาคธุรกิจรายย่อย (SME) ดังนั้น เพื่อให้เกิดการตระหนักรับรู้อันนำไปสู่การสร้างค่านิยมและจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรมในทุกภาคส่วน จึงต้องยกระดับเป้าหมายในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ให้มุ่งประเด็นไปที่การเปลี่ยนแปลงมีนวัตน์หรือพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตภายใต้แนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมบนฐานกลุ่มเป้าหมายที่ครอบคลุมในทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มภาคธุรกิจรายย่อย (SME) ในทุกพื้นที่

● **แผนงานที่ ๒ การสนับสนุนการสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน**

เป้าหมาย : มีภาคีเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อพัฒนาสังคมอย่างมีเอกภาพ
ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย : มีเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อพัฒนาสังคมอย่างมีเอกภาพ

จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายสำคัญของแผนงานนี้ คือ **การสร้างความยั่งยืนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม** ด้วยการสร้างเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ซึ่งจากผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นทิศทางการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนภารกิจใน ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑) การดำเนินงานขยายภาคีเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อพัฒนาสังคม เพื่อขยายเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจให้ครบถ้วนในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องหน่วยงานหลายแห่ง ได้จัดโครงการสำคัญ พร้อมทั้งได้เชิญชวนและประชาสัมพันธ์ให้องค์กรภาคธุรกิจเข้าร่วมโครงการที่สนับสนุนภารกิจความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งนำมาสู่การขยายตัวของภาคีเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ เช่น โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม (สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม) โครงการส่งเสริมระบบนิเวศด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของทุกภาคเศรษฐกิจสังคมและภาคธุรกิจ (กรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม) และโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนากลไกขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและประชารัฐ (กรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย) เป็นต้น ซึ่งภายหลังการขับเคลื่อนส่งผลให้ภาคธุรกิจ กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม ตลอดจนองค์กรที่เกี่ยวข้องหันมาปฏิบัติตามมาตรฐานว่าด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม หลักธรรมาภิบาล ตลอดจนกรอบแนวทางการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ทั้งในระดับองค์กร และปัจเจกบุคคล ในระหว่างการดำเนินงานแต่ละโครงการได้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และองค์ความรู้ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจด้วยกระบวนการที่ การพัฒนาที่ยั่งยืนระหว่างหน่วยงานภาครัฐภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม และองค์กรท้องถิ่นที่เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับการเป็นภาคีเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจอันสนับสนุนการพัฒนาสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๒) การดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างเอกภาพให้กับภาคีเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อพัฒนาสังคม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการมีพื้นที่สำหรับประสานงานและเป็นศูนย์กลางการขับเคลื่อนภารกิจการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในระดับพื้นที่จังหวัดอันเป็นกลไกสำคัญในการสร้างเอกภาพให้กับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง จึงได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับจังหวัด โดยความร่วมมือของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด ๗๖ จังหวัด ดำเนินการขับเคลื่อนการจัดตั้งศูนย์ฯ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ และจัดตั้งสำเร็จครบทุกจังหวัดในปี ๒๕๖๕ ตามรายละเอียดในตารางด้านล่างนี้

โครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.	ตัวชี้วัด (ศูนย์)	ผลการดำเนินงาน (ศูนย์)	ร้อยละ ความสำเร็จ	หมายเหตุ
โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับจังหวัด	๒๕๖๑	๓	๒	๖๖.๖	ศูนย์ฯ ได้จัดตั้งสำเร็จก่อนหน้านี้นี้แล้วจำนวน ๑ แห่ง คือ จังหวัดราชบุรี เมื่อปี ๒๕๕๙
	๒๕๖๒	๗	๗	๑๐๐	
	๒๕๖๓	๑๖	๑๑	๖๘.๗	
	๒๕๖๔	๒๕	๒๖	๑๐๔	
	๒๕๖๕	๒๕	๓๐	๑๒๐	

หลังจากการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดได้สำเร็จครบ ๗๖ จังหวัด ศูนย์ดังกล่าวได้กลายเป็นพื้นที่ต่อรองเชิงนโยบายระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเพื่อร่วมกัน ออกแบบนโยบายขับเคลื่อนการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นสถานที่ระดมทรัพยากรสำหรับช่วยเหลือ กลุ่มผู้เปราะบางในพื้นที่ ตลอดจนเป็นศูนย์กลางฐานข้อมูลองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินกิจกรรมส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมในจังหวัด ซึ่งจากการรวบรวมฐานข้อมูลข้างต้น ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕ มีองค์กร ที่ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ จำนวน ๑,๑๙๒ องค์กร นอกจากนี้ เพื่อให้ เครือข่ายภาคธุรกิจขับเคลื่อนภารกิจในแต่ละภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพและมีเอกภาพในการดำเนินงาน กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้จัดทำโครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)” เพื่อให้ได้มาซึ่งชุดตัวชี้วัดที่จะสร้างมาตรฐานในการดำเนินโครงการ ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มองค์กรภาคธุรกิจที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของ องค์กรสหประชาชาติสำหรับประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ โดยมีชุดตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นกรอบแนวทางดำเนินงาน และมีศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ของภาคธุรกิจจังหวัดเป็นรากฐานกลไกสำหรับการดำเนินงานพัฒนาสังคมอย่างมีเอกภาพมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม การขับเคลื่อนแผนงานที่ ๒ ซึ่งมีเป้าหมายหลักคือการสร้างภาคีเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อพัฒนาสังคมอย่างมีเอกภาพนั้น ยังขาดการนำผลการดำเนินงานที่ได้จากการขับเคลื่อน กิจกรรม/โครงการภายใต้แผนงานข้างต้นมาปรับและประยุกต์เพื่อสร้างเอกภาพให้กับการดำเนินงานพัฒนาสังคม ของเครือข่ายอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านฐานข้อมูลบุคลากรและเจ้าหน้าที่จากองค์กรภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมและ ภาคราชการในแต่ละระดับที่ผ่านการอบรมและมีความรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ฐานข้อมูลองค์กรภาคธุรกิจ ที่ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในพื้นที่แต่ละจังหวัด ตลอดจนองค์ความรู้เรื่อง ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซีเอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (SDGs) แผนงานข้างต้นจึงประสบผลสำเร็จในด้านการเสริมสร้างและขยายจำนวนเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจซึ่งได้ครอบคลุมไปยังบุคลากรในกลุ่มองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมที่มีตั้งแต่ ขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ องค์กรภาครัฐทั้งส่วนกลางและท้องถิ่น รวมถึงองค์กรที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ มากขึ้น หากแต่ ยังขาดความสามารถในการส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายดังกล่าวดำเนินงานร่วมกันอย่างมีเอกภาพเพื่อการพัฒนาสังคม อย่างยั่งยืนทั้งองค์ภาพ การดำเนินงานส่วนใหญ่จึงเป็นการดำเนินงานอย่างแยกส่วน ไม่มีการกำหนดวิสัยทัศน์ ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่ชัดเจนร่วมกันและประเด็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืนยังไม่ใช้ ประเด็นหลักในการขับเคลื่อน

● **แผนงานที่ ๓ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคธุรกิจเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน**

เป้าหมาย : มีการประกอบธุรกิจที่รับผิดชอบต่อสังคมในกระบวนการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดการเจริญเติบโตอย่างสมดุล ควบคู่กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย : จำนวนขององค์กรธุรกิจที่สามารถดำเนินงานตามแนวปฏิบัติมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม

จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายสำคัญของแผนงานนี้ คือ การส่งเสริมให้องค์กรภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมสามารถดำเนิน ธุรกิจตามมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกิจการได้อย่างสอดคล้องกับ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและสามารถพัฒนาองค์กรของตนเองให้มีทั้งธรรมาภิบาลธุรกิจและความเข้มแข็ง

ของกิจการได้ในระยะยาว ซึ่งเมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนแผนงานดังกล่าวนี้ จะเห็นได้ว่าหน่วยงานส่วนใหญ่มีแนวโน้มขับเคลื่อนงานในลักษณะการส่งเสริมพลังจากภายนอก กล่าวคือ หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรผู้รับผิดชอบภารกิจด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับประเทศเป็นผู้มีบทบาทหลักในการกระตุ้นหรือส่งเสริมให้องค์กรภาคธุรกิจหรือกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น การจัดฝึกอบรมสร้างองค์ความรู้ การช่วยออกแบบแนวทางการดำเนินงานขององค์กร ตลอดจนการประกาศเกียรติคุณเพื่อเชิดชูเกียรติองค์กรภาคธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างโดดเด่น เช่น โครงการประกาศเกียรติคุณองค์กรภาคธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับต่าง ๆ การมอบรางวัล “CSR-DIW Award” หรือ “CSR-DIW Continuous Award” ของกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งช่วยกระตุ้นให้โรงงานอุตสาหกรรมหันมาให้ความสำคัญต่อการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมและประสงค์เข้าร่วมโครงการฯ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งข้อมูลเชิงเปรียบเทียบของภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมที่เข้าร่วมโครงการฯ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ กว่าร้อยละ ๑๔.๔ (ทั้งนี้ ไม่นับรวมห้วงเวลาการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖)

ขณะเดียวกัน ด้วยความเล็งเห็นถึงความสำคัญขององค์ความรู้เฉพาะด้านที่มีส่วนช่วยในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานจึงได้จัดโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานและการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมของประเทศในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น ร่วมกับองค์กรแรงงานระหว่างประเทศของเยอรมัน (GIZ) โดยจัดฝึกอบรมพัฒนาศักยภาพแรงงานในสาขาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อบรมครูฝึกหลักสูตรการจัดการสารทำความเย็นที่ติดไฟได้อย่างปลอดภัย ตลอดจนร่างหลักสูตรการฝึกยกระดับฝีมือการใช้สารทำความเย็นที่ติดไฟได้อย่างปลอดภัยเพื่อใช้สำหรับพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในระยะยาว ซึ่งตลอดโครงการมีครูฝึกผู้สนใจเข้าร่วมจำนวน ๒๒๒ คน และได้ผลิตหลักสูตรฝึกอบรมสำเร็จจำนวน ๑ หลักสูตรซึ่งได้รับการอนุมัติเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ คือ “หลักสูตรการจัดการใช้สารทำความเย็นธรรมชาติที่ติดไฟได้อย่างปลอดภัย (Safe Use of Flammable Natural Refrigerants)”

จากผลการดำเนินงานโดยสังเขปข้างต้นจะเห็นได้ว่าหน่วยงานที่มีบทบาทหลักในการกระตุ้นและขับเคลื่อนเพื่อส่งเสริมให้ภาคธุรกิจดำเนินกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมคือหน่วยงานภาครัฐหรือองค์กรระดับประเทศที่มีภารกิจด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ขณะที่องค์กรภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมยังคงมีบทบาทรองในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ องค์กรภาคธุรกิจเป็นฝ่ายสนับสนุนบุคลากรเข้าร่วมการอบรมองค์ความรู้เป็นฝ่ายสนับสนุนข้อมูลเพื่อเข้ารับการศึกษาประกาศเกียรติคุณ ตลอดจนเปิดรับแนวทางการดำเนินกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่ถ่ายทอดมาจากหน่วยงานรัฐหรือองค์กรภายนอกเป็นหลัก การขับเคลื่อนปฏิบัติการเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มหน่วยงานภาคธุรกิจจึงอาจไม่ได้เกิดขึ้นจากเจตจำนงหรือความตระหนักภายในหน่วยงานภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมเอง นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า องค์ความรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจที่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนหรือถ่ายทอดไปสู่องค์กรภาคธุรกิจนั้นมักสัมพันธ์อยู่กับภารกิจเฉพาะด้านที่หน่วยงานหนึ่ง ๆ รับผิดชอบดูแล องค์ความรู้ดังกล่าวจึงมีข้อจำกัดในเรื่องเนื้อหาความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีลักษณะเฉพาะประเด็น มีขอบเขตสาระสำคัญที่ค่อนข้างจำกัด และขาดการเชื่อมโยงองค์ความรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในภาพกว้าง (Holistic view) อันจะเชื่อมโยงอย่างมีนัยสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากเป้าหมายของแผนงานนี้ซึ่งมุ่งเน้นการส่งเสริมให้องค์กรภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมสามารถดำเนินกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมได้ในระดับกระบวนการดำเนินงาน (CSR-in-process) และนำไปสู่การเจริญเติบโตอย่างสมดุลควบคู่กับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนแผนงานนี้จึงยังไม่สามารถส่งเสริมให้ภาคธุรกิจสามารถดำเนินกิจการอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับกระบวนการดำเนินการ (CSR-in-process) ได้อย่างกว้างตามเป้าหมายของแผนงานมากนัก และยังคงต้องร่วมผลักดันและส่งเสริม

ให้เกิดการขับเคลื่อนการดำเนินงานจากภายในองค์กรภาคธุรกิจควบคู่ไปกับกระบวนการเสริมสร้างให้เกิดเงื่อนไขและสถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมที่เอื้อต่อการดำเนินกิจการด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจได้ในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพและเข้มแข็งในระยะยาว

- **แผนงานที่ ๔ การเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระหว่างประเทศ**

เป้าหมาย : มีกลไกและเครื่องมือในการขับเคลื่อนการปฏิบัติความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีสากล

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย : มีการจัดทำรายงานประเทศด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายสำคัญของแผนงานนี้ คือ การมีกลไกและเครื่องมือในการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในเวทีสากล จากผลการดำเนินงานซึ่งระบุว่า ในปีพุทธศักราช ๒๕๖๔ ได้มีการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนให้เครือข่ายภาคธุรกิจในประเทศไทยดำเนินงานเพื่อมุ่งไปสู่ ๑๗ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีสมาคมเครือข่ายโกลบอลคอมแพ็กแห่งประเทศไทยและองค์กรสมาชิกกว่า ๘๐ องค์กรเข้าร่วม พร้อมร่วมกันประกาศเจตนารมณ์ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ หรืออย่างช้าในปี ค.ศ. ๒๐๗๐ ในการประชุม “GCNT FORUM ๒๐๒๑” ภายใต้หัวข้อ “Thailand's Climate Leadership Summit: A New Era of Accelerated Actions” โดยเครือข่ายสมาชิกสมาคมดังกล่าวได้ร่วมกันตั้งเป้าหมายที่จะขับเคลื่อนเจตนารมณ์ดังกล่าวผ่านการจัดกิจกรรม/โครงการที่เกี่ยวข้องรวม ๕๑๐ โครงการ

นอกจากนี้ เพื่อสานต่อเจตนารมณ์ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเด็นการสร้างหลักประกันให้พลเมืองทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างและเท่าเทียมสมาคมเครือข่ายโกลบอลคอมแพ็ก โดยนายกสมาคมเครือข่ายโกลบอลคอมแพ็กแห่งประเทศไทยและผู้นำภาคธุรกิจไทยได้เข้าพบเพื่อหารือร่วมกับรองเลขาธิการสหประชาชาติ (นางอามีนา เจ โมฮัมเหม็ด) เมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ซึ่งได้นำมาสู่ข้อสรุปจากการหารือในประเด็นการปรับแผนการดำเนินงานของภาคเอกชนในประเทศไทยผ่านการยกระดับความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจไทยและสหประชาชาติ รวมถึงความร่วมมือระหว่างภาคธุรกิจในระดับภูมิภาค ตลอดจนการขับเคลื่อนสู่เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วยการวิเคราะห์มูลค่าทางเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับข้อมูลการมีอยู่หรือคงเหลือของทรัพยากรสำหรับกลุ่มคนในอนาคต

ข้อมูลผลการดำเนินงานตามแผนงานดังกล่าวแสดงให้เห็นแนวโน้มทิศทางการดำเนินงานเพื่อขับเคลื่อนความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจของประเทศไทยในเวทีสากลที่สะท้อนภาพการตระหนักถึงความสำคัญของการร่วมมือระหว่างองค์กรภาคธุรกิจในประเทศเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม และความพยายามในการหยิบยกประเด็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะในมิติสิ่งแวดล้อมและคุณภาพการศึกษาของประชากรมาพิจารณาเพื่อวางกรอบในการดำเนินงานร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศ ความพยายามดังกล่าวมีความสำคัญในแง่ของการส่งเสริมบทบาทด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจของประเทศไทยในระดับนานาชาติ ซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องให้การสนับสนุนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากเมื่อพิจารณาตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนงานย่อยนี้ การส่งเสริมให้เกิดกลไกและเครื่องมือในการขับเคลื่อนการดำเนินงานดังกล่าว หน่วยงานภาครัฐในฐานะองค์กรที่มีศักยภาพในการส่งเสริมและสร้างสรรค์กลไกที่เกี่ยวข้องให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมได้ด้วยอำนาจตามกฎหมายถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะต้องมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการดำเนินงานกับภาคธุรกิจ และจากรายงานผลการดำเนินงานข้างต้นบทบาทของหน่วยงานรัฐในการขับเคลื่อนการดำเนินงานดังกล่าวยังไม่มีความสำคัญ อีกทั้งแผนงานข้างต้นนี้ยังขาดกิจกรรมหรือโครงการที่บูรณาการหรือเชื่อมโยงการดำเนินงาน

ระหว่างองค์กรภาคธุรกิจกับภาคีเครือข่ายภาคส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและในระดับภูมิภาค เพื่อขยายขอบเขตและขีดความสามารถในการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมให้กว้างขวางและครอบคลุมหน่วยงานตลอดจนมิติต่าง ๆ อย่างครบถ้วนมากยิ่งขึ้น การบูรณาการศักยภาพภาคีเครือข่ายขององค์กรที่เกี่ยวข้องจึงเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องได้รับการต่อยอดและผลักดันให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

จากการประเมินและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การดำเนินงานทั้ง ๔ แผนงาน ภายใต้แผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๒ ทำให้ได้พบข้อมูลความสำเร็จ ความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนแนวทางในการต่อยอดการดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและเท่าทันต่อสถานการณ์ความเป็นไปได้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมภายในประเทศและระดับนานาชาติในระยะต่อไป

๓.๓ สรุปการทบทวนผลการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๒

เมื่อวันพุธที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๕ ณ ห้องพัชรภา โรงแรมปรีณซ์พาเลซ กรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ครั้งที่ ๑ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคจากภาคีเครือข่ายที่ดำเนินงาน ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมและการทบทวนผลการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) เพื่อหาแนวทางการจัดทำกรอบแนวทางการร่างแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) ซึ่งได้ข้อสรุปดังนี้

ตารางสรุปการทบทวนผลการดำเนินงานของแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๒

แผนงาน	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนงานฉบับที่ ๒ และควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนงานฉบับที่ ๒ แต่มีประเด็นที่ต้องปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน	ประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมภายใต้สถานการณ์ COVID - ๑๙	ประเด็นเพิ่มเติมที่ควรมีการพิจารณาเนื่องจากสถานการณ์
<p>แผนงานที่ ๑</p> <p>การสร้างความตระหนักรู้ในการสร้าง ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบต่อสังคมด้วยโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นส่งเสริมความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมให้แก่สถานประกอบการและผู้ประกอบธุรกิจ ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (กจ.) กระทรวงแรงงาน (รง.) 	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มเติมเรื่องการสร้างความตระหนักรู้ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาและครอบคลุมให้ได้มากกว่าเดิมทั้งเด็กในระบบและนอกระบบการศึกษา เพื่อให้สังคมมีความพร้อมต่อการรับรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม - ส่งเสริมเรื่องการสร้างความร่วมมือกับ สสว. ที่ดูแลธุรกิจขนาดเล็กและขนาดกลางเพื่อช่วยให้ SME เข้ามามีส่วนร่วมได้นอกเหนือไปจากอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ - กำหนดนิยามปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมให้ชัดเจน เช่น “ความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบต่อสังคม” หรือ “ความเปราะบาง” “ปัญหาสังคม” ให้ชัดเจน หากสามารถให้นิยามดังกล่าวให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นส่งเสริมความรู้เรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมให้แก่สถานประกอบการและผู้ประกอบธุรกิจ ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน (กจ.) กระทรวงแรงงาน (รง.) มีการปรับเป็นรูปแบบออนไลน์ แต่ได้ผลสัมฤทธิ์ได้ไม่ดีเท่าที่ควร จึงควรปรับรูปแบบแพลตฟอร์มที่เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการส่งเสริมมากขึ้น - เด็กและเยาวชนหลุดออกจากระบบการศึกษามากยิ่งขึ้น เนื่องจากเกิดภาวะความรู้ถดถอยจากการเรียนออนไลน์ ควรส่งเสริมให้มีการฟื้นฟู 	<ul style="list-style-type: none"> - ควรระบุแนวทางที่สอดคล้องต่อกลุ่มเป้าหมายในการสร้างความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรม เช่น กลุ่มเด็กและเยาวชน ควรมีแนวทางในการสร้างความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบต่อสังคมที่แตกต่างจากกลุ่มผู้ใช้งาน เป็นต้น - ทำให้ตัวชี้วัดแสดงผลออกมาให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้น อาจจะเพิ่มขึ้นในรูปแบบของร้อยละ - ปรับตัวชี้วัดให้มีความท้าทายมากยิ่งขึ้น - แก้ไขปัญหาเรื่องผลลัพธ์กับตัวชี้วัดที่ไม่ตรงกัน - เพิ่มการประเมินผลสำคัญของแผน ติดตามผลประเมินความยั่งยืน ประเมินความเสี่ยงแนวทางการป้องกัน - ศูนย์ CSR ของ พม. ที่มีฐานข้อมูลของตนเองไม่ตรงกับความเป็นจริงและชัดเจน โดยสามารถทำข้อมูลให้ถูกต้องชัดเจนโดยจำแนกตามข้อมูลของกลุ่มคนเปราะบางตามสถานการณ์และบริบทของแต่ละจังหวัด ควรเก็บข้อมูลให้ครบถ้วนไม่ตกหล่น เช่น

แผนงาน	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนฯ ฉบับที่ ๒ และควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนฯ ฉบับที่ ๒ แต่มีประเด็นที่ต้องปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน	ประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมภายใต้สถานการณ์ COVID - ๑๙	ประเด็นเพิ่มเติมที่ควรมีการพิจารณาเนื่องจากสถานการณ์
		<p>จะทำให้การกำหนดทิศทางการดำเนินการสร้างความตระหนักรู้ในความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจมีแนวทางที่ชัดเจน รวมถึงการประเมินผลสัมฤทธิ์ ก็จะสามารถทำได้ง่ายขึ้น (ยกตัวอย่าง ระดับในความตระหนักรู้อยู่ในระดับการมีความรู้ การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์ หรือการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เป็นต้น)</p> <ul style="list-style-type: none"> - โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมที่ระบุไว้ในด้านการศึกษา มุ่งเน้นไปที่ เด็ก และเยาวชนที่อยู่ในระบบการศึกษา ควรเพิ่มกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่อยู่นอกระบบการศึกษา กลุ่มผู้ไร้สัญชาติ หรือกลุ่มผู้เปราะบางอื่น ๆ เข้าไปด้วย - อยากให้ภาคธุรกิจเพิ่มการ PR งาน CSR ของตัวเองให้มากกว่า การ PR แต่ตัวองค์กรเอง 	<p>การเรียนรู้ถดถอยของเด็ก และเยาวชนจากการเรียนออนไลน์ รวมถึงโครงการที่สอนเด็กและเยาวชนที่หลุดออกจากระบบการศึกษา ในช่วง COVID-๑๙ ให้กลับสู่ระบบการศึกษา</p>	<p>กลุ่มคนเดิมได้ ของเดิมแต่ไม่ตรงตามความต้องการ ส่วนกลุ่มคนสำรวจไม่ได้รับการช่วยเหลือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ต้องการให้ภาคธุรกิจเน้นผลลัพธ์ ของการทำ CSR มากกว่า การทำเพื่อสร้างภาพลักษณ์ขององค์กร

แผนงาน	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนฯ ฉบับที่ ๒ และควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนฯ ฉบับที่ ๒ แต่มีประเด็นที่ต้องปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน	ประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมภายใต้สถานการณ์ COVID - ๑๙	ประเด็นเพิ่มเติมที่ควรมีการพิจารณาเนื่องจากสถานการณ์
<p>แผนงานที่ ๒</p> <p>การสนับสนุนการสร้างการมีส่วนร่วมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>				<ul style="list-style-type: none"> - กรอบของแผนงานที่ ๒ และ ๓ มีความใกล้เคียงและเหลื่อมกันอยู่หลายประเด็น ควรกำหนดกรอบให้ชัดเจนขึ้น - ควรจัดการฐานข้อมูลโครงการหรือกิจกรรม ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ เพื่อเสริมการดำเนินการให้โครงการต่าง ๆ ไม่ทับซ้อนกัน - บริษัทประชารัฐสามัคคีใน ๗๖ จังหวัด บางแห่งประสบปัญหาขาดทุนเนื่องจากไม่ได้ดำเนินกิจการในช่วง COVID-๑๙ ทำให้การให้ความร่วมมือในการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มบริษัทประชารัฐสามัคคีบางแห่งเป็นไปได้ด้วยข้อจำกัด
<p>แผนงานที่ ๓</p> <p>การเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของภาคธุรกิจ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจที่มุ่งเน้นไปที่การเลี้ยงดูเด็กให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีจากครอบครัว 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับชื่อแผนให้สอดคล้องกับเนื้อหาภายใน ซึ่งปัจจุบันยังไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานภายใต้แผน เช่น การส่งเสริมความเข้มแข็ง - กลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่เป็นกำลังสำคัญในการทำโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม บทบาท 	<ul style="list-style-type: none"> - ประชาสัมพันธ์โครงการที่สอดคล้องกับภาวะวิกฤตให้ประชาชนได้รับข่าวสารอย่างทั่วถึงและถูกต้อง - ทำแผนรับมือระยะสั้นเพื่อรับกับสถานการณ์วิกฤตนั้น ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - การทำให้ CSR เป็นเรื่องปกติให้มอง CSR เป็นเรื่องผลประโยชน์ของส่วนรวม

แผนงาน	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนฯ ฉบับที่ ๒ และควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนฯ ฉบับที่ ๒ แต่มีประเด็นที่ต้องปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน	ประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมภายใต้สถานการณ์ COVID - ๑๙	ประเด็นเพิ่มเติมที่ควรมีการพิจารณาเนื่องจากสถานการณ์
		ของภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กละยังมีไม่มากนัก ควรส่งเสริมสิทธิพิเศษทางภาษีให้มากขึ้น เพื่อจูงใจให้ภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็กสามารถทำกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมได้มากยิ่งขึ้น	- ต้องการให้ภาคธุรกิจส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สำหรับกลุ่มคนเปราะบาง ให้ภาคธุรกิจเปิดรับแรงงานเพิ่มขึ้นเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนตกงาน	
แผนงานที่ ๔ การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระหว่างประเทศ	- เป้าหมายของสมาคมโกลบอลคอมแพ็กแห่งประเทศไทย โดยสมาชิกกว่า ๘๐ องค์กร ขับเคลื่อนประเทศไทยสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งมี ๑๗ องค์กรที่สอดคล้องไปกับ UN ใน ๒ ประเด็นคือ ๑) การลดก๊าซเรือนกระจกให้เป็นศูนย์ ๒) การยกระดับการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาให้เท่าเทียมกัน เป็นแผน CSR ของภาคเอกชนที่ยังไม่มีนโยบายนี้จากภาครัฐ	- เพิ่มทางด้านสิทธิมนุษยชนในทางด้านแรงงาน ทางด้าน เช่น การดำเนินงาน การจ้างงาน การให้ความคุ้มครองแรงงาน เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น		- ควรมีโครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจที่มุ่งเน้นไปที่สวัสดิการของเด็กและเยาวชนที่ไร้สัญชาติหรือบุตรของแรงงานข้ามชาติมากขึ้น

แผนงาน	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนฯ ฉบับที่ ๒ และควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง	ประเด็นที่มีการดำเนินงานในแผนฯ ฉบับที่ ๒ แต่มีประเด็นที่ต้องปรับปรุง/เปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน	ประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติมภายใต้สถานการณ์ COVID - ๑๙	ประเด็นเพิ่มเติมที่ควรมีการพิจารณาเนื่องจากสถานการณ์
สรุปภาพรวม	<ul style="list-style-type: none"> - การดำเนินงานร่วมกับกลุ่มเปราะบาง - การทำงานที่สอดคล้องกับเป้าหมาย SDG 	<ul style="list-style-type: none"> - กรอบการดำเนินงานภายใต้แผนยังไม่มี ความชัดเจน ทำให้เกิดความสับสนและข้อขัดข้องในการขับเคลื่อน 	<ul style="list-style-type: none"> - มองเรื่องความเสี่ยงประเภทอื่นที่อาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานของภาคธุรกิจ และส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม - พิจารณาเรื่องการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ COVID-๑๙ 	<ul style="list-style-type: none"> - การเพิ่มบทบาทของศูนย์ CSR จังหวัดในดำเนินงาน - พัฒนารฐานข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการทั้งข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรธุรกิจ และ platform ที่เราจะสามารถรวบรวมข้อมูลจากองค์กรธุรกิจได้

บทที่ ๔

การวิเคราะห์สถานการณ์ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ

๔.๑ โครงการประชุมเชิงปฏิบัติเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ณ โรงแรมนิวโว ซิตี้ กรุงเทพมหานคร กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินโครงการประชุมเชิงปฏิบัติเพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)

โดยมีผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติฯ ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพคนพิการ กรมกิจการเด็กและเยาวชน กรมกิจการผู้สูงอายุ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว การเคหะแห่งชาติ กรมโรงงานอุตสาหกรรม กรมสรรพากร สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กระทรวงแรงงาน กรมการพัฒนาชุมชน กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สถาบันไทยพัฒน์ มูลนิธิชุมชนท้องถิ่นพัฒนา สำนักนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา สมาคมธนาคารไทย สำนักส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นฯ สมาคมเครือข่ายโกลบอลคอมแพ็คแห่งประเทศไทย วิทยาการจากวิทยาลัยพัฒนศาสตร์ ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวนทั้งสิ้น ๖๓ คน

ผู้เข้าร่วมโครงการประชุมเชิงปฏิบัติฯ ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้และระดมความคิดเห็นเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในปัจจุบัน และร่วมทบทวนแนวทางการจัดทำกรอบแนวทางร่างแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ ด้วยกระบวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT Analysis) และนำข้อมูลที่ได้มาต่อยอดในการสร้างกลยุทธ์ทางเลือก (TOWS Matrix) ให้เหมาะสมต่อการขับเคลื่อนงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย **กลยุทธ์เชิงรุก** ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมจุดแข็งด้วยโอกาส **กลยุทธ์เชิงแก้ไข** ที่มุ่งเน้นการใช้โอกาสมาปิดช่องว่างของจุดอ่อน **กลยุทธ์เชิงป้องกัน** ที่มุ่งเน้นการดึงศักยภาพของจุดแข็งนำมาลดผลกระทบหรือป้องกันภัยคุกคาม และ **กลยุทธ์เชิงรับ** ที่มุ่งเน้นการเตรียมพร้อมรับความเสี่ยงของสถานการณ์ที่ภัยคุกคามส่งผลกระทบต่อจุดอ่อน ซึ่งได้ข้อสรุปดังตารางต่อไปนี้

ตารางการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ (SWOT Analysis)

Strengths (จุดแข็ง)	Weaknesses (จุดอ่อน)
<p>๑. มีศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด(ศูนย์ CSR จังหวัด) ครบ ๗๖ จังหวัด และมีแนวโน้มจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจแห่งชาติ</p> <p>๒. มีแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจที่ชัดเจน</p> <p>๓. องค์กรภาคธุรกิจมีนโยบายดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <p>๔. มีคณะอนุกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ และคณะทำงานขับเคลื่อนศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจที่กำหนดทิศทางและขับเคลื่อนการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจกับการพัฒนาสังคม</p> <p>๕. มีกฎหมายด้านการจัดสวัสดิการสังคมที่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ</p>	<p>๑. งบประมาณด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของหน่วยงานมีอย่างจำกัด ส่งผลต่อการดำเนินงาน</p> <p>๒. ขาดแรงจูงใจเพื่อให้องค์กรดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <p>๓. องค์กรและบุคลากรขาดองค์ความรู้และความเข้าใจด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ</p> <p>๔. ขาดการบูรณาการในการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจที่ต่อยอดและขยายผลร่วมกัน</p> <p>๕. ขาดการเชื่อมประสานการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมระหว่างหน่วยงานในการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อประโยชน์สูงสุด</p> <p>๖. ขาดเป้าหมายและความต่อเนื่องที่ชัดเจนในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ</p> <p>๗. ขาดแหล่งความรู้ หรือองค์ความรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเพียงพอและเป็นระบบให้ง่ายต่อการเข้าถึง</p>
Opportunities (โอกาส)	Threats (อุปสรรค)
<p>๑. กระแสและความสนใจที่จะดำเนินธุรกิจด้วยความรับผิดชอบต่อสังคมมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๒. ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>๓. ความสอดคล้องกับแผนแม่บทของยุทธศาสตร์ชาติ</p> <p>๔. มีการกำหนดให้องค์กรหรือหน่วยงานแสดงให้เห็นถึงการมีความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจภายใต้หลักธรรมาภิบาล</p>	<p>๑. ความไม่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และการเมือง</p> <p>๒. ขาดข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่ถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม</p> <p>๓. การขาดความเข้าใจและความตระหนักในประเด็นความรับผิดชอบต่อสังคมจากประชาชน</p> <p>๔. ภาวะ Disruption กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้รูปแบบการดำเนินธุรกิจ หรือการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไป</p> <p>๕. ภาวะโรคระบาดที่ส่งผลต่อสถานะที่มั่นคงในการดำเนินธุรกิจซึ่งส่งผลต่อการสนับสนุนกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม</p>

ตารางการสร้างกลยุทธ์ทางเลือกที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ (TOWS Matrix)

กลยุทธ์เชิงรุก (SO)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)
<p>๑. การผลักดันการทำงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมผ่านศูนย์ CSR จังหวัดที่ปัจจุบันมีบทบาทในการทำงานและมีความสัมพันธ์อันดีกับหน่วยงานปฏิบัติในท้องถิ่น โดยริเริ่มจากหน่วยงานภาคีที่พร้อมเป็นหน่วยงานนำร่อง</p> <p>๒. การร่วมทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจอย่างมีส่วนร่วม ที่ทำให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ตามความเข้มแข็งหลักของทุกหน่วยงาน</p> <p>๓. การส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงกันระหว่างภาคธุรกิจกับธุรกิจเพื่อสังคม หรือ วิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อหาแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้าน CSR ร่วมกัน</p> <p>๔. การผลักดันศูนย์ CSR ระดับชาติ เพื่อเป็นหน่วยงานกลางในการเชื่อมประสานงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ</p> <p>๕. การมีข้อมูลสารสนเทศจะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืนและขับเคลื่อนงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรมและเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้เร็วยิ่งขึ้น</p> <p>๖. ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการรับรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ส่งผลให้เกิดกฎหมายที่สนับสนุนให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วม</p>	<p>๑. การสร้างเป้าหมายหรือมาตรฐานร่วมที่จะเป็นการกำกับทิศทางชัดเจนให้กับคนทำงาน โดยอาจยึดโยงกับมาตรฐานที่เป็นสากล ซึ่งจะง่ายต่อการสร้างการรับรู้ เช่น การทำข้อตกลงร่วมกันกับภาคีเครือข่าย</p> <p>๒. มุ่งเน้นการสร้างแรงจูงใจและการเอื้ออำนาจความสะดวกแก่ภาคธุรกิจในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เช่น การให้รางวัลองค์กรที่สามารถดำเนินการตามเป้าหมายความยั่งยืนได้สำเร็จ องค์กรที่สามารถสร้างความโดดเด่นของ CSR ในระดับท้องถิ่น ประเทศ และภูมิภาคได้ การส่งเสริมกลไกทางการเงิน เป็นต้น</p> <p>๓. การสร้างฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อเป็นการบูรณาการในการแก้ปัญหาของกลุ่มเปราะบาง”</p> <p>๔. การสร้างความตระหนักที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจที่จะเป็นการบริหารจัดการความคาดหวังของสังคมต่อบทบาทและหน้าที่ของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ</p>
กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)	กลยุทธ์เชิงรับ (WT)
<p>๑. การถอดบทเรียนการดำเนินงานขององค์กรที่สามารถดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในภาวะวิกฤตได้</p> <p>๒. การสร้างระบบให้คำปรึกษาและช่วยเหลือระหว่างองค์กรที่สามารถดำเนินการได้ในระดับดีแล้ว ให้กับองค์กรที่กำลังริเริ่ม</p> <p>๓. การส่งเสริมให้มีการสร้างความยืดหยุ่นของแผนงานในการดำเนินงานด้าน CSR ของแต่ละองค์กร</p>	<p>๑. การสื่อสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการ เพื่อขอความเห็นในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว</p> <p>๒. การประสานงานกับสถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร เพื่อให้เกิดการสร้างบุคลากรหรือสามารถพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในด้านดังกล่าว ได้รับข้อมูลที่เป็นปัจจุบันมากยิ่งขึ้น</p> <p>๓. การพัฒนา/การอบรมให้ความรู้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จะทำให้เกิดการทำงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๔. มีการจ้างงานบุคลากรที่จบหลักสูตรด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) โดยตรงเพื่อขับเคลื่อนงาน CSR ของสถานประกอบการ</p>

บทที่ ๕

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓

(พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)

๕.๑ วิสัยทัศน์ของแผน

เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการการดำเนินงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ในทุกระดับเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและยกระดับคุณภาพชีวิตพลเมืองอย่างมีเอกภาพ

“เข้มแข็ง เชื่อมประสาน บูรณาการ เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

๕.๒ พันธกิจ

๑. ประสานงานและบูรณาการภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดำเนินงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจอย่างเป็นเอกภาพในทุกระดับ
๒. สร้างความตระหนักรู้และพลังขับเคลื่อนการดำเนินงานจากภายในเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในพลเมืองทุกกลุ่ม
๓. สนับสนุนการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในภาพรวมเพื่อร่วมขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ

๕.๓ เป้าหมาย

๑. ส่งเสริมและเชื่อมประสานการดำเนินงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในระดับจังหวัดด้วยกลไกและภาคีเครือข่ายในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
๒. เสริมสร้างความตระหนักรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อมุ่งสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของพลเมืองในสังคมอย่างยั่งยืน
๓. ส่งเสริมและผลักดันการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจของทุกภาคส่วนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
๔. เสริมสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจโดยเฉพาะภาคธุรกิจรายย่อย (SME) เพื่อผลักดันการดำเนินจากทุกภาคส่วนอย่างครบถ้วน
๕. บูรณาการและเชื่อมโยงศักยภาพภาคีเครือข่ายด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ทั้งในระดับองค์กรภายในประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ

๕.๔ ตัวชี้วัดภาพรวม

๑. จำนวนภาคีเครือข่ายทั้งในและระหว่างประเทศที่ร่วมดำเนินงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในภาพรวม
๒. จำนวนองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับกระบวนการดำเนินงาน (In-process)

๕.๕ ตัวชี้วัดแผนงาน

- แผนงานที่ ๑ มีการรายงานผลการดำเนินงานในภาพรวมของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับจังหวัดทั่วประเทศที่มีข้อมูลความร่วมมือจากภาคีเครือข่ายในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมที่เป็นรูปธรรม ๑ ฉบับ

- แผนงานที่ ๒ มีจำนวนของกิจกรรม/โครงการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในระดับกระบวนการดำเนินงาน (CSR-in-process) ซึ่งมีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในทุกมิติ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐

- แผนงานที่ ๓ มีจำนวนของภาคธุรกิจทุกขนาดเข้าร่วมการดำเนินงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๐

- แผนงานที่ ๔ มีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในประเทศหรือระหว่างประเทศในการขับเคลื่อนการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจที่สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างน้อย ๒ มิติ

๕.๖ กลยุทธ์

๑. การผลักดันการทำงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมโดยใช้ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดเป็นกลไกเชื่อมประสานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายการดำเนินงาน

๒. สร้างความตระหนักรู้ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจแก่คนทุกกลุ่มผ่านการส่งเสริมการใช้หน่วยการเรียนรู้ทั่วประเทศและภาคีเครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดในการสนับสนุนองค์ความรู้และเป็นแกนนำขับเคลื่อนการดำเนินงาน

๓. สร้างแรงจูงใจผ่านการเชิดชูเกียรติคุณและเงื่อนไขทางภาษีที่เอื้ออำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจทุกระดับในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

๔. ประสานการดำเนินงานร่วมกับองค์กรภายในและระหว่างประเทศด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจและการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานทั้งในระดับพื้นที่ ภูมิภาค และนานาชาติ

๕.๗ แผนงานหลัก

- แผนงานที่ ๑ การสนับสนุนการสร้างกลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่วประเทศ (Assembly) การชี้แนะแนวทางและกลไกของการทำงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ของทุกภาคีเครือข่ายที่ต้องมีการใช้จุดแข็งของศูนย์ CSR จังหวัดในการขับเคลื่อนงานและเพื่อเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างครอบคลุมทุกมิติ การสร้างความเข้มแข็งผ่านกลไกการทำงานที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข มีสิ่งแวดล้อมที่ดีและมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงต้องมีการสนับสนุนและผลักดันกลไกการทำงานของศูนย์ CSR ไปในทุกพื้นที่

- แผนงานที่ ๒ การสร้างความตระหนักรู้และส่งเสริมการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (Awareness) การมุ่งเน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจในความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจครอบคลุมทั้งในองค์กรธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ รวมถึงการสร้างการรับรู้การดำเนินงานที่เป็นต้นแบบการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับบริบทในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยสิ่งที่จำเป็นและพื้นฐานสำคัญ คือ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจให้มีองค์ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติงานด้าน CSR ที่ถูกต้อง และมีความสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

- **แผนงานที่ ๓ การเสริมสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (Aspiration)** การเสริมสร้างแรงจูงใจและพลังผลักดันเพื่อกำหนดทิศทาง/เป้าหมายของการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ เพื่อให้สถานประกอบการทุกประเภทและทุกขนาดมีแรงจูงใจในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ เช่น การมอบรางวัล CSR จังหวัดเพื่อเชิดชูเกียรติองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมสอดคล้องกับเป้าหมายสำคัญของประเทศ รวมถึงส่งเสริมประสานและบูรณาการงานเพื่อให้เกิดกลไกทางการเงินที่สามารถสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานของภาคธุรกิจ และเพื่อให้มีความเข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทยโดยรวม

- **แผนงานที่ ๔ การบูรณาการศักยภาพภาคีเครือข่ายขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ (Alliance)** การบูรณาการการทำงานโดยกระตุ้นศักยภาพภาคีเครือข่ายขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในประเทศ ภูมิภาค และนานาชาติ โดยมุ่งเน้นการยกระดับความร่วมมือระหว่างองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ การสร้างภาคีใหม่และโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งสอดคล้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) อย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับการทำงานของภาคีทั้งภาครัฐและเอกชน

๕.๘ กลไกการบริหารจัดการแผนเพื่อให้แผนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์/เป้าหมาย

คณะอนุกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อการจัดสวัสดิการสังคม เป็นกลไกการบริหารจัดการเพื่อนำแผนไปสู่การปฏิบัติในระดับชาติ และระดับจังหวัดโดยประสานงานกับกระทรวง กรม ในการดำเนินงานตามแผน ให้มีการแต่งตั้งคณะทำงานการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อทำหน้าที่นำแผนสู่การปฏิบัติและประสานการดำเนินงานกับองค์กรเอกชน สำหรับนำแผนไปใช้ประกอบในการจัดทำแผน รวมไปถึงการสนับสนุนงบประมาณของหน่วยงานในระดับต่าง ๆ เพื่อรองรับโครงการในแต่ละแผนงาน อีกทั้งยังสามารถให้องค์กรภาคธุรกิจนำนวัตกรรมสื่อสารอย่างเทคโนโลยีการสื่อสารใหม่ ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้กับการดำเนินกิจกรรม CSR ขององค์กร เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์มีอิทธิพลต่อการทำกิจกรรม CSR ขององค์กรธุรกิจมากขึ้น และเป็นโอกาสให้องค์กรธุรกิจสามารถวางกลยุทธ์การใช้สื่อสังคมออนไลน์เชิงรุกเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมทางสังคมในกิจกรรมซีเอสอาร์ขององค์กรในลักษณะของการร่วม เช่น การตลาดเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาสังคม (Corporate Social Marketing) ซึ่งสนับสนุนการพัฒนาจากการรณรงค์เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนในสังคมด้านสาธารณสุข ความปลอดภัยสิ่งแวดล้อมเพื่อการสร้างคุณค่าร่วมกันระหว่างองค์กรและสังคมต่อไป (สถาบันไทยพัฒน์, ๒๕๕๘: ออนไลน์)

๕.๙ การติดตามและประเมินผล

คณะอนุกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อการจัดสวัสดิการสังคมมีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ เพื่อดำเนินการดังนี้

๑. ติดตามและประเมินผลแผนปฏิบัติการฯ รวมถึงผลลัพธ์หรือผลกระทบทางสังคมจากการดำเนินงานขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการ เพื่อให้เห็นภาพรวมผลสัมฤทธิ์จากการขับเคลื่อนการดำเนินงานของภาคธุรกิจ ในฐานะหุ้นส่วนทางสังคม

๒. จัดทำโครงการติดตามและประเมินผลตามช่วงระยะเวลาของแผนและในภาพรวม
๓. ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล
๔. รายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะอนุกรรมการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจเพื่อการจัดสวัสดิการสังคม
๕. ให้ข้อเสนอแนะและสนับสนุนในการดำเนินงานตามแผนเพื่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนปฏิบัติการฯ ฉบับต่อไป

๕.๑๐ จำนวนกิจกรรม โครงการ และวงเงินงบประมาณพร้อมแหล่งที่มาของงบประมาณ

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการดำเนินงานภายใต้แผนฯ ประกอบด้วย ๔ แผนงาน และกิจกรรม/โครงการ รวมจำนวน ๒๐ โครงการ งบประมาณรวมทั้งสิ้น ๗๙๐,๙๘๐,๙๖๐ บาท

แผนงานที่ ๑ การสนับสนุนการสร้างกลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่วประเทศ (Assembly) จำนวน ๓ โครงการ งบประมาณรวม - บาท

แผนงานที่ ๒ การสร้างความตระหนักรู้และส่งเสริมการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (Awareness) จำนวน ๑๐ โครงการ งบประมาณรวม ๑๐,๙๘๐,๙๖๐ บาท

แผนงานที่ ๓ การเสริมสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (Aspiration) จำนวน ๔ โครงการ งบประมาณรวม - บาท

แผนงานที่ ๔ การบูรณาการศักยภาพภาคีเครือข่ายขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ (Alliance) จำนวน ๓ โครงการ งบประมาณรวม ๗๘๐ ล้านบาท

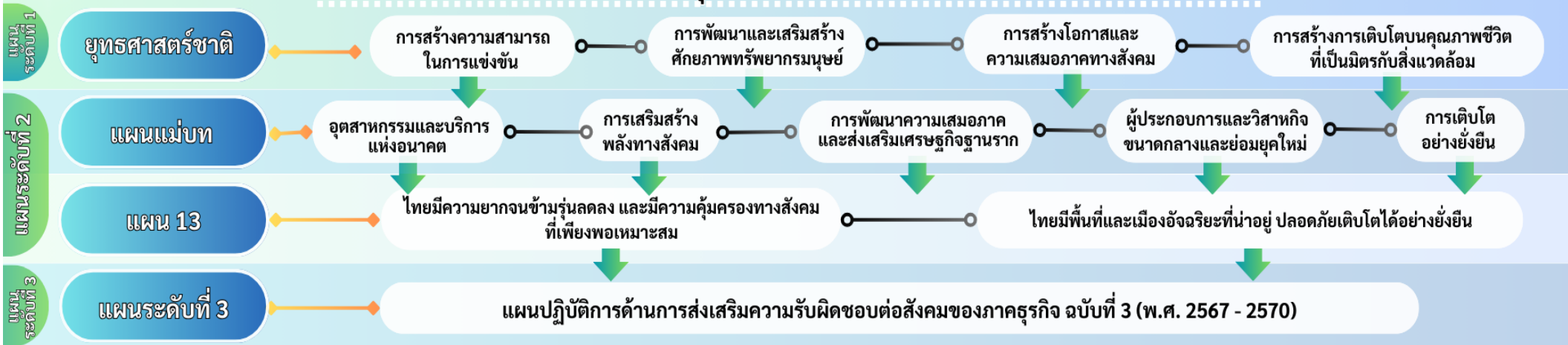
๕.๑๑ ผู้รับผิดชอบ

หน่วยงานหลัก และหน่วยงานสนับสนุน : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นหน่วยงานหลัก และหน่วยงานสนับสนุน ประกอบด้วย สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2567 - 2570)

กรอบความเชื่อมโยง ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทฯ และแผนฯ 13

วิสัยทัศน์ เสริมสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการการดำเนินงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจในทุกระดับเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและยกระดับคุณภาพชีวิตพลเมืองอย่างมีคุณภาพ

“เข้มแข็ง เชื่อมประสาน บูรณาการ เพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน”

- พันธกิจ**
1. ประสานและบูรณาการภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนในการดำเนินการส่งเสริม CSR อย่างเป็นเอกภาพในทุกระดับ
  2. สร้างความตระหนักรู้และพลังขับเคลื่อนการดำเนินงานจากภายในเพื่อส่งเสริม CSR ของภาคธุรกิจในพื้นที่เมืองทุกกลุ่ม
  3. สนับสนุนการดำเนินงานด้านการส่งเสริม CSR ของภาคธุรกิจ ในภาพรวม เพื่อร่วมขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ

- เป้าหมาย**
1. ส่งเสริมและเชื่อมประสานด้วยกลไกเครือข่ายในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
  2. สร้างความตระหนักรู้ด้าน CSR เพื่อมุ่งสู่การปรับพฤติกรรมของพลเมืองในสังคมและบุคลากรในองค์กรภาคธุรกิจอย่างยั่งยืน
  3. ส่งเสริมและผลักดันการส่งเสริม CSR ของภาคธุรกิจ ทุกภาคส่วนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการบรรลุ SDGs
  4. เสริมสร้างแรงจูงใจการดำเนินงาน CSR โดยเฉพาะภาคธุรกิจรายย่อย (SME) เพื่อผลักดันการดำเนินงานทุกภาคส่วนอย่างครบถ้วน
  5. บูรณาการเครือข่ายและศักยภาพเครือข่ายด้าน CSR ภาคธุรกิจในระดับองค์กรภายในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัดภาพรวม

6000

1. จำนวนภาคีเครือข่ายทั้งในและระหว่างประเทศที่ร่วมดำเนินงานส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ในภาพรวม
2. จำนวนองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินกิจกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและครอบคลุมการดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมในทุกมิติ

4 แผนงานหลัก

1 การสนับสนุนการสร้างกลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่วประเทศ

กรอบแนวคิด : สร้างความเข้มแข็งผ่านกลไกศูนย์ CSR จังหวัด เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานภายใต้ศูนย์ CSR โดยใช้จุดแข็งของศูนย์ CSR ขับเคลื่อนงาน

กลยุทธ์ : ผลักดันงาน CSR โดยศูนย์ CSR จังหวัดเป็นกลไกเชื่อมโยงประสานไปยังหน่วยงานในพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงเครือข่าย

โครงการ/กิจกรรม : 3 โครงการ
ตัวชี้วัดแผนงาน : รายงานผลการดำเนินงาน CSR ทั่วประเทศ 1 ฉบับ/ปี

2 การสร้างความตระหนักรู้และส่งเสริม CSR

กรอบแนวคิด : เน้นการสร้างความตระหนักรู้ CSR ของภาคธุรกิจทุกขนาด และเน้นต้นแบบที่ได้มาตรฐานซึ่งสอดคล้องกับบริบทพื้นที่ โดยมีพื้นฐานสำคัญ คือ การพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงาน ทั้ง KAS ที่สอดคล้องกับชุมชน

กลยุทธ์ : สร้างความตระหนักรู้ด้าน CSR แก่ทุกกลุ่มด้วยหน่วยการเรียนรู้ทั่วประเทศ และภาคีด้าน CSR ในการสนับสนุนและเป็นแกนนำขับเคลื่อน

โครงการ/กิจกรรม : 10 โครงการ
ตัวชี้วัดแผนงาน : จำนวนของกิจกรรม/โครงการ CSR ในภาพรวมมีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องในทุกมิติ เพิ่มมากขึ้นร้อยละ 30

3 การเสริมสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานด้าน CSR

กรอบแนวคิด : เสริมสร้างแรงจูงใจ พลังผลักดัน กำหนดทิศทาง/เป้าหมายการดำเนินงานด้าน CSR เพื่อให้สถานประกอบการทุกประเภททุกขนาดมีแรงจูงใจต่องาน CSR

กลยุทธ์ : สร้างแรงจูงใจผ่านการเชิดชูเกียรติและเงื่อนไขทางภาษีที่เอื้ออำนวยให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในงาน CSR เพื่อสังคม

โครงการ/กิจกรรม : 4 โครงการ
ตัวชี้วัดแผนงาน : จำนวนภาคธุรกิจทุกขนาดเข้าร่วมดำเนินกิจกรรม CSR เพิ่มขึ้นร้อยละ 30

4 การบูรณาการศักยภาพภาคีเครือข่ายขององค์กรด้าน CSR ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

กรอบแนวคิด : ยกกระดับความร่วมมือทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ การสร้างภาคีใหม่ที่ส่งเสริมกิจกรรม CSR ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมภายใต้ SDGs

กลยุทธ์ : ประสานการดำเนินงานร่วมกับองค์กรภายในและระหว่างประเทศด้าน CSR และ SDGs เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานในระดับนานาชาติ

โครงการ/กิจกรรม : 3 โครงการ
ตัวชี้วัดแผนงาน : การดำเนินงานด้าน CSR อย่างบูรณาการทั้งภายในประเทศหรือระหว่างประเทศที่สนับสนุน SDGs อย่างน้อย 2 มิติ

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ

แนวทางการดำเนินงานภายใต้แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๗๐)

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
แผนงานที่ ๑ การสนับสนุนการสร้าง กลไกการทำงานของ ศูนย์ CSR จังหวัดที่ เข้มแข็งทั่วประเทศ (Assembly)	๑) โครงการจัดทำคู่มือการขับเคลื่อน ศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม ของภาคธุรกิจระดับจังหวัด <u>กรอบแนวคิด</u> คู่มือการขับเคลื่อนศูนย์ CSR ระดับ จังหวัด จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางและ กลไกการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อ ต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ในด้าน การจัดสวัสดิการสังคม <u>กิจกรรม</u> - ประชุมเพื่อระดมความเห็นในการจัดคู่มือ - จัดทำคู่มือการขับเคลื่อนศูนย์ CSR ระดับจังหวัด - พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เป็น “ระบบ ศูนย์สารสนเทศสวัสดิการสังคม” เพื่อ เป็นศูนย์กลางรวบรวมองค์ความรู้ที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านความ รับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจและ หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องด้านสวัสดิการทาง สังคม เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเปราะบางอย่าง ครอบคลุมทุกมิติ	สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม แห่งชาติ (สำนักงาน ก.ส.ค.) กรมพัฒนาสังคมและ สวัสดิการ (พส.) (กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ (พม.)	✓	✓			ไม่ใช้ งบประมาณ	- มีคู่มือการขับเคลื่อนศูนย์ CSR ระดับ จังหวัดที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการฯ - มีฐานข้อมูล “ระบบศูนย์สารสนเทศ สวัสดิการสังคม” เพื่อเป็นศูนย์กลาง รวบรวมองค์ความรู้ที่ เกี่ยวข้องด้าน สวัสดิการทางสังคมเพื่อให้เข้าถึง กลุ่มเปราะบางอย่างครอบคลุมทุกมิติ (ปัญหา และแนวทางแก้ไข) รวมถึง ข้อมูลทางด้านกฎหมาย ข้อระเบียบ หรือชื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้าน สวัสดิการทางสังคม เพื่อให้องค์กร ภาคเอกชนปรึกษาและเข้าถึงบริการ ของภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากที่สุด	- ศูนย์ CSR จังหวัดดำเนินงาน ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ของภาคธุรกิจ (CSR) ได้อย่าง มีประสิทธิภาพ โดยกลุ่ม เป้าหมายสามารถเข้าถึง สวัสดิการทางสังคมทุกมิติ และบริการของภาครัฐได้ อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>๒) การพัฒนาคลังข้อมูลภาคีเครือข่ายด้านสวัสดิการสังคมของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับจังหวัด</p> <p><u>กิจกรรม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ออกแบบการบันทึกข้อมูลทำเนียบองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) - บันทึกข้อมูลทำเนียบองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) - มีการรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัด 	<p>สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (สำนักงาน ก.ส.ค.)</p> <p>กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (พส.)</p> <p>(กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)</p>	✓	✓	✓	✓	ไม่ใช้งบประมาณ	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลรายชื่อองค์กรภาคธุรกิจที่ดำเนินงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ในจังหวัดทั้งที่ดำเนินการร่วมกับศูนย์ CSR จังหวัดและไม่ได้ดำเนินการร่วมให้เป็นปัจจุบัน เพื่อการเสริมสร้างภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาสังคมและการจัดสวัสดิการสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> - มีคลังข้อมูลภาคีเครือข่ายด้านสวัสดิการสังคมของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับจังหวัด - มีการรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจังหวัดประจำปี
	<p>๓) โครงการวิจัย “การพัฒนาตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการโครงการ CSR ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)”</p> <p><u>กิจกรรม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> ๑.๑ การส่งเสริมพัฒนาศักยภาพผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ๑.๒ การเผยแพร่คู่มือการใช้ตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการซี 	<p>สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (สำนักงาน ก.ส.ค.)</p> <p>กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (พส.)</p>	✓	✓	✓	✓	งบประมาณประจำปีที่ได้รับการจัดสรร	<ul style="list-style-type: none"> - เพื่อส่งเสริมการนำตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการทำโครงการ CSR ภาคธุรกิจไปใช้ในการออกแบบและการประเมินตัวชี้วัดโครงการที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรภาคธุรกิจสามารถดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>เอสอาร์ของภาคธุรกิจที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)</p> <p>๑.๓ การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการออกแบบและการประเมินตัวชี้วัดโครงการที่มีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)</p> <p>๑.๔ รายงานความยั่งยืนประจำปีของศูนย์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับจังหวัด</p>	<p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)</p>							
<p>แผนงานที่ ๒</p> <p>การสร้างความตระ - หนักรู้ และส่งเสริมการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (Awareness)</p>	<p>๑) โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพเพื่อเป็นผู้นำด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR Leader) และสร้างศูนย์ CSR ทุกภาค เพื่อเป็นจังหวัดต้นแบบของแต่ละภาค</p> <p><u>กรอบแนวคิด</u></p> <p>การริเริ่มในการดำเนินการด้าน CSR ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น สิ่งที่สำคัญและพื้นฐานสำคัญคือ การพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ให้มีองค์ความรู้ และมีความเข้าใจรวมถึงทักษะในการปฏิบัติงานด้าน CSR ที่ถูกต้องตรงกัน โดยเฉพาะเรื่องขอบเขตของ CSR ซึ่งในหลายงานหลายองค์กรและผู้คน</p>	<p>สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (สำนักงาน ก.ส.ค.)</p> <p>กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (พส.)</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)</p>	✓	✓	✓	✓	๘๖๐,๙๖๐ บาท	<p>- บุคลากรในจังหวัดที่เข้าอบรม มีความรู้ความเข้าใจและแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR) ในพื้นที่อย่างถูกต้อง เพื่อสร้างความตระหนักรู้ทุกระดับ รวมถึงมัธยม, มหาวิทยาลัย และจัดทำ MOU ภายใน ๕ ปี</p>	<p>- บุคลากร มีความรู้ ความเข้าใจและแนวทางในการขับเคลื่อนงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (CSR)</p>

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>จำนวนมาก โดยเฉพาะผู้ที่ปฏิบัติงานด้าน CSR มักเข้าใจไม่ไปในทิศทางเดียวกัน ด้วยเหตุนี้สำนักงาน ก.ส.ค. จึงมีการจัดโครงการพัฒนาศักยภาพเพื่อเป็นผู้นำด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจขึ้นมา</p> <p>กิจกรรม</p> <p>๑.๑ สัญจรถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อให้องค์ความรู้เกี่ยวกับหลักคิด แนวทาง กลยุทธ์ ในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ จำนวน ๒ วัน ๑ คืน จำนวน ๔ ครั้ง ได้แก่ ๑) ภาคเหนือ ๒) ภาคใต้ ๓) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๔) ภาคกลาง ครั้งละ ๒๑๕,๒๔๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘๖๐,๙๖๐ บาท</p> <p>๑.๒ ปูพรมขยายงานตามพื้นที่ นำร่องในแต่ละปีเพื่อสร้างจังหวัดพี่เลี้ยง (โครงการพี่เลี้ยงนำร่อง CSR Pilot)</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปีที่ ๑ : ๑๑ จังหวัด (จังหวัดราชบุรี เป็นจังหวัดนำร่อง) - ปีที่ ๒ : ๑๐ จังหวัด - ปีที่ ๓ : ๒๐ จังหวัด - ปีที่ ๔ : ๓๕ จังหวัด <p>โดยมีการประสานงานเพื่อสร้างจังหวัดที่มีบริบทคล้ายกันเพื่อขยายผลการดำเนินงาน (First Half)</p>								

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	๑.๓ ประสานงานเพื่อสร้างจังหวัดที่มี บริบทคล้ายกันเพื่อขยายผลการ ดำเนินงาน (Last Half) ๑.๔ จัดเวทีพบปะองค์กรผู้นำด้าน CSR ในระดับจังหวัดและสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือเป็นรูปธรรม								
	๒) โครงการส่งเสริมการขึ้นทะเบียน บุคลากรเฉพาะด้านความรับผิดชอบต่อสังคมประจำโรงงาน <u>กรอบแนวคิด</u> การส่งเสริมงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจจำเป็นต้องมี บุคลากรเฉพาะที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งที่ผ่านมา ตั้งแต่ ปี พ.ศ.๒๕๕๙ จนถึงปัจจุบัน กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงาน อุตสาหกรรม ได้ออกประกาศให้ผู้ประกอบ กิจการโรงงานขึ้นทะเบียนบุคลากร เฉพาะด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ประจำโรงงาน ประกอบด้วย ๓ ประเภท ได้แก่ ๑) บุคลากรเฉพาะด้านการมี ส่วนร่วมและพัฒนาชุมชน ๒) บุคลากร เฉพาะด้านการบริหารความรับผิดชอบต่อ ต่อสังคมระดับทั่วไป และ ๓) บุคลากร เฉพาะด้านการบริหารความรับผิดชอบต่อ	กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.)	✓	✓	✓	✓	-	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ - จำนวน ๒๐๐ คน/ปี (รวมทั้ง ๓ ประเภท)	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ - บุคลากรที่ได้รับการขึ้น ทะเบียนฯ

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>ต่อสังคมระดับอาวุโส โดยบุคลากร เฉพาะดังกล่าว มีบทบาทหน้าที่ในการ ดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ตามแนวทางของมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ (CSR-DIW) และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน/ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อการอยู่ร่วมกัน ระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมและชุมชน อย่างยั่งยืน</p> <p><u>แนวทางการดำเนินกิจกรรม</u></p> <p>๑) กรอ. ร่วมกับหน่วยจัดอบรมฯ ที่ได้รับมอบหมาย ในการประชาสัมพันธ์ แผนการอบรมและทดสอบหลักสูตร ชี้นทะเลเบียนบุคลากรเฉพาะด้าน ความรับผิดชอบต่อสังคมประจำโรงงาน</p> <p>๒) การอบรมและทดสอบหลักสูตร บุคลากรเฉพาะด้านความรับผิดชอบต่อสังคมประจำโรงงาน</p> <p>๓) การชี้นทะเลเบียนและการต่ออายุ บุคลากรเฉพาะด้านความรับผิดชอบต่อสังคมประจำโรงงาน</p>								

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>๓) โครงการส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน อย่างยั่งยืน</p> <p><u>กรอบแนวคิด</u></p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม โดยกรมโรงงาน อุตสาหกรรม ได้ส่งเสริมให้ผู้ประกอบ กิจการโรงงานดำเนินงานด้านความ รับผิดชอบต่อสังคมมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน โดยนำมาตราฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ของผู้ประกอบการ (CSR-DIW) และแนวทาง ปฏิบัติที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด ที่ได้ปรับปรุงและพัฒนาจากมาตรฐาน สากล ISO ๒๖๐๐๐ ใช้ในการส่งเสริมให้ ผู้ประกอบการโรงงาน ดำเนินธุรกิจ ด้วยความสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม คำนึงถึงคุณภาพชีวิตของพนักงาน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม ที่ต้องเติบโตและพัฒนา ไปพร้อมกับธุรกิจและสอดคล้องกับขีด ความสามารถของโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อการอยู่ร่วมกันระหว่างโรงงาน อุตสาหกรรมและชุมชนอย่างยั่งยืน</p> <p><u>แนวทางการดำเนินกิจกรรม</u></p> <p>๑) กลุ่ม CSR-DIW for Beginner</p> <p>๑.๑) โรงงานอุตสาหกรรมดำเนินงาน ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมตาม</p>	<p>กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.)</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.)</p>	✓	✓	✓	✓	<p>งบประมาณ แผ่นดิน</p>	<p>ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่ม CSR-DIW for Beginner (จำนวน ๕๐ โรง./ปี) - กลุ่ม CSR-DIW (จำนวน ๘๐ โรง./ปี) - กลุ่ม CSR-DIW Continuous (จำนวน ๓๘๐ โรง./ปี) 	<p>ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงงานอุตสาหกรรมผ่าน เกณฑ์มาตรฐาน CSR-DIW ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของ เป้าหมาย (CSR-DIW for Beginner/ CSR-DIW/CSR- DIW Continuous)

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>แนวปฏิบัติและมาตรฐาน CSR-DIW จำนวน ๓ จาก ๗ หัวข้อหลัก</p> <p>๑.๒) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW for Beginner Report) ด้วยตนเอง (Self-Declared) และจัดส่งผ่านระบบส่งรายงานอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๑.๓) กรอ. ดำเนินการทวนสอบรายงานฯ และนำเสนอผลการทวนสอบต่อคณะกรรมการชำนาญการ</p> <p>๑.๔) กรอ. ประกาศผลโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์ได้รับการรับรอง CSR-DIW Beginner Award</p> <p>๒) กลุ่ม CSR-DIW</p> <p>๒.๑) โรงงานอุตสาหกรรมดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวปฏิบัติและมาตรฐาน CSR-DIW ครบทั้ง ๗ หัวข้อหลัก</p> <p>๒.๒) กิจกรรมเผยแพร่ความรู้ และการจัดทำโครงการ CSR ของผู้มีส่วนได้เสีย/ชุมชน ตามแนวปฏิบัติและมาตรฐาน CSR-DIW</p> <p>๒.๓) กิจกรรมให้คำปรึกษา และการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW</p>								

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>Report) และจัดส่งผ่านระบบส่งรายงานอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๒.๔) กรอ. ดำเนินการทวนสอบรายงานฯ และนำเสนอผลการทวนสอบต่อคณะกรรมการชำนานูการ</p> <p>๒.๕) กรอ. ประกาศผลโรงงานอุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์ได้รับการรับรอง CSR-DIW Award</p> <p>๓) กลุ่ม CSR-DIW Continuous</p> <p>๓.๑) โรงงานอุตสาหกรรมดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมตามแนวปฏิบัติและมาตรฐาน CSR-DIW ครบทั้ง ๗ หัวข้อหลักอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓.๒) กิจกรรมเผยแพร่ความรู้ และการจัดทำโครงการผู้มีส่วนได้เสีย/ชุมชนตามแนวปฏิบัติและมาตรฐาน CSR-DIW</p> <p>๓.๓) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DIW Continuous Report) ด้วยตนเอง (Self-Declared) และจัดส่งผ่านระบบส่งรายงานอิเล็กทรอนิกส์</p> <p>๓.๔) กรอ. ดำเนินการทวนสอบรายงานฯ และนำเสนอผลการทวนสอบต่อคณะกรรมการชำนานูการ</p>								

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	๓.๕) กรอ. ประกาศาศผลโรงงาน อุตสาหกรรมที่ผ่านเกณฑ์ได้รับการ รับรอง CSR-DIW Continuous Award								
	๔) โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมือง แร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มี มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) <u>กรอบแนวคิด</u> โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้มีมาตรฐาน ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR-DPIM) เป็นการดำเนินงานเพื่อส่งเสริม และสนับสนุน ให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐานนำมามาตรฐาน ความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการ ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบกิจการ <u>กิจกรรม</u> ๑) จัดงานมอบรางวัลและเปิดตัว โครงการ (Kick off) ๒) จัดอบรมหลักสูตร CSR-DPIM Beginner ๓) ดำเนินการฝึกอบรม (Coaching) สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ ๔) ดำเนินการทวนสอบสถานประกอบการ ที่เข้าร่วมโครงการ ๕) จัดกิจกรรมเครือข่าย CSR-DPIM สำหรับสมาชิกเครือข่ายฯ และคัดเลือก	กรมอุตสาหกรรม พื้นฐานและการเหมืองแร่ (กพร.) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.)	✓	✓	✓	✓	เงินงบประมาณ แผ่นดิน	- เพื่อให้สถานประกอบการสามารถ ประกอบการได้อย่างต่อเนื่องและอยู่ ร่วมกับสังคมและสิ่งแวดล้อมได้ อย่างยั่งยืน สร้างการยอมรับการ ประกอบการของอุตสาหกรรมแร่ และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ซึ่งจะ ส่งผลให้สามารถผลิตและใช้แร่ได้ อย่างยั่งยืนก่อให้เกิดความมั่นคงด้าน แร่ในระยะยาว	๑) จำนวนผู้ประกอบการที่ ได้รับการอบรม CSR-DPIM Beginner ๒) จำนวนสถานประกอบการ ที่ผ่านการประเมินมาตรฐาน CSR-DPIM ๓) จำนวนสถานประกอบการ ที่เป็นสมาชิก CSR-DPIM Network ผ่านการประเมิน การดำเนินงานด้านความ รับผิดชอบต่อสังคมอย่าง ต่อเนื่อง ๔) จำนวนสถานประกอบการ ที่เข้าร่วมกิจกรรมเครือข่าย CSR-DPIM สำหรับสมาชิก เครือข่ายฯ และคัดเลือก บุคลากรดีเด่นด้านความ รับผิดชอบต่อสังคม

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	บุคลากรดีเด่นด้านความรับผิดชอบต่อสังคม								
	<p>๕) โครงการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม <u>กรอบแนวคิด</u> โครงการการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้สถานประกอบการอุตสาหกรรม ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วย ๗ หลักการ ได้แก่</p> <p>๑) ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ๒) ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ๓) มีความโปร่งใส ๔) มีความรับผิดชอบต่อ ๕) นิติธรรม ๖) ความยุติธรรม ๗) ความยั่งยืนมาประยุกต์ใช้กับสถานประกอบการอุตสาหกรรม</p> <p><u>แนวทางการดำเนินกิจกรรมในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</u></p> <p>๑) จัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำ ๒) ชี้แจงทำความเข้าใจหลักธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม</p>	<p>สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (สปอ.)</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.)</p>	✓	✓	✓	✓	-	<p>- เพื่อเป็นการป้องกันปัญหารวมทั้งบรรเทาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่มีสาเหตุมาจากมลภาวะทางน้ำ เสียและสิ่งปฏิกูลต่างๆ จากการประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีหน่วยงานทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนในพื้นที่ รวมถึงสมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมเข้าร่วมดำเนินการเฝ้าระวังการเกิดผลกระทบด้านมลพิษของสถานประกอบการที่มีต่อชุมชน อันจะส่งผลให้สถานประกอบการอุตสาหกรรมสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างยั่งยืน</p>	<p><u>ตัวชี้วัดระดับผลผลิตในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</u></p> <p>๑) จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมรายใหม่ที่ผ่านเกณฑ์ธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒) จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมรายเดิมที่ยังคงรักษาระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อมในองค์กร</p> <p>๓) จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมรายเดิมและรายใหม่มีแผนป้องกันสิ่งแวดล้อม</p>

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	๓) การรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบ ธรรมชาติบำบัดสิ่งแวดล้อมในสถาน- ประกอบการ ๔) ถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถาน- ประกอบการและสร้างเครือข่ายในพื้นที่ ๕) ตรวจสอบประเมินสถานประกอบการ ที่เข้าร่วมโครงการตามหลักเกณฑ์ ธรรมชาติบำบัดสิ่งแวดล้อม ๖) มอบโล่เชิดชูเกียรติให้แก่สถาน- ประกอบการที่ผ่านเกณฑ์ธรรมชาติบำบัด สิ่งแวดล้อม								
	๖) โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่าย อุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม กรอบแนวคิด โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่าย อุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็น การดำเนินการโดยอาศัยความร่วมมือ จากภาคประชาชน สถานประกอบการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันเฝ้า ระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษต่อ สิ่งแวดล้อมและนำไปสู่การสร้างมวลชน สัมพันธ์บนหลักการมีส่วนร่วม เพื่อการ ป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ที่เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม	สำนักงานปลัดกระทรวง อุตสาหกรรม (สปอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.)	✓	✓	✓	✓	-	- สร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนใน ชุมชนและเปิดโอกาสให้ชุมชน สถาน ประกอบการ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและเฝ้าระวัง การเกิดปัญหาด้านมลพิษสิ่งแวดล้อม ในรูปแบบเครือข่ายและสร้างทัศนคติ เชิงบวกต่อภาคอุตสาหกรรม	ตัวชี้วัดผลผลิตในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ๑) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและ สมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรม รักษ์สิ่งแวดล้อม ได้รับการ พัฒนาความรู้และศักยภาพ สู่อุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๖๐ ราย ๒) สมาชิกเครือข่ายอุตสาหกรรม รักษ์สิ่งแวดล้อมได้รับการ ฝึกอบรมเพิ่มองค์ความรู้ ได้เข้าร่วมกิจกรรมศึกษา ศึกษาดูงานหรือได้เข้าร่วมกิจกรรม สานสัมพันธ์ร่วมกับเครือข่ายอื่น จำนวนไม่น้อยกว่า ๑,๕๒๐ ราย

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p><u>แนวทางการดำเนินกิจกรรมในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖</u></p> <p>๑) การสำรวจพื้นที่เป้าหมายและเชิญชวนสมาชิกใหม่เข้าร่วมกิจกรรมเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยการประชาสัมพันธ์โครงการ สื่อสาร เผยแพร่เชิญชวนสมาชิกใหม่เข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒) อบรมเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการ การป้องกันและเฝ้าระวังการเกิดปัญหาด้านมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>๓) แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม และกิจกรรมเชิดชูเกียรติกลุ่มเครือข่ายอุตสาหกรรม รักษ์สิ่งแวดล้อมประเภทยอดเยี่ยมและดีเด่น</p>								
	<p>๗) กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการให้เข้าสู่ระบบมาตรฐานแรงงานไทย</p> <p><u>กรอบแนวคิด</u></p> <p>มาตรฐานแรงงานไทยก่อให้เกิดบรรทัดฐานการปฏิบัติต่อแรงงานที่แสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงานของธุรกิจ สถานประกอบการทุกประเภททุกขนาดสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการด้านแรงงานและดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรม ซึ่งจะช่วยเพิ่ม</p>	<p>กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน</p> <p>กระทรวงแรงงาน (รง.)</p>	✓				<p>งบประมาณประจำปีที่ได้รับการจัดสรร</p>	<p>๑) สถานประกอบการกิจการได้รับส่งเสริมความรู้มาตรฐานแรงงานไทยและความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน (CSR) จำนวน ๒,๓๐๐ แห่ง</p> <p>๒) สถานประกอบการกิจการได้รับพัฒนาศักยภาพสถานประกอบการกิจการเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมด้านแรงงาน จำนวน ๘๓๐ แห่ง</p> <p>๓) สถานประกอบการกิจการได้รับส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่</p>	

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>ศักยภาพการแข่งขันในเวทีการค้าโลก จนนำไปสู่คุณภาพชีวิตแรงงานที่ดีอย่าง ยั่งยืน อีกทั้งยังเป็นการสร้างแรงจูงใจให้ ธุรกิจยังคงจ้างงานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>กิจกรรม</p> <p>๑) ส่งเสริมความรู้มาตรฐานแรงงานไทย และความรับผิดชอบต่อสังคมด้าน แรงงาน (CSR)</p> <p>๒) พัฒนาศักยภาพสถานประกอบการ เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมด้าน แรงงาน</p> <p>๓) ส่งเสริมสถานประกอบการเข้าสู่ ระบบมาตรฐานแรงงานไทย มรท.๘๐๐๑- ๒๕๖๓</p> <p>๔) กิจกรรมดำเนินการให้สถานประกอบ กิจการจัดทำมาตรฐานแรงงานไทย มรท. ๘๐๐๑-๒๕๖๓</p>						ระบบมาตรฐานแรงงานไทย มรท. ๘๐๐๑-๒๕๖๓ จำนวน ๑๘๐ แห่ง ๔) สถานประกอบการได้รับการ รับรองมาตรฐานแรงงานไทย จำนวน ๙๐๐ แห่ง		
	<p>๘) โครงการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ของธุรกิจ SME ด้วยหลักธรรมาภิบาล กรอบแนวคิด</p> <p>การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ของธุรกิจ SME ด้วยหลักธรรมาภิบาล ธุรกิจ เป็นการนำหลักธรรมาภิบาลธุรกิจ มาใช้ในการประกอบธุรกิจเพื่อช่วยสร้าง ความสามารถในการแข่งขันและเติบโต อย่างยั่งยืนให้แก่เจ้าของธุรกิจและผู้ที่มี ส่วนได้เสียอื่นเนื่องมาจากหลักธรรมาภิบาล</p>	<p>กรมพัฒนาธุรกิจ การค้า</p> <p>กระทรวงพาณิชย์ (พณ.)</p>	✓	✓	✓	✓	๔ ล้านบาท (ปีละ ๑ ล้านบาท)	- ส่งเสริมให้ธุรกิจมีความรู้ด้านหลัก ธรรมาภิบาล และนำมาปรับใช้ใน การประกอบธุรกิจ	- ผู้ประกอบธุรกิจได้รับการ ส่งเสริม ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลธุรกิจ เพื่อประโยชน์ในการบริหาร จัดการองค์กรและดำเนิน ธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาลไม่ น้อยกว่า ๑,๗๒๐ ราย (ปีละ ๔๓๐ ราย)

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>ธุรกิจเป็นกระบวนการ กิจกรรม หรือกลไกที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในธุรกิจ ช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันความล้มเหลวของธุรกิจซึ่งอาจเกิดจากการทุจริต หรือการบริหารจัดการที่ผิดพลาด และสร้างความเสียหายต่อกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ เช่น พนักงาน คู่ค้า ผู้ให้สินเชื่อ สังคม ชุมชน เป็นต้น ซึ่งหากเกิดกรณีดังกล่าวแล้ว นอกจากจะส่งผลเสียต่อธุรกิจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ยังอาจส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมด้วย</p> <p><u>กิจกรรม</u></p> <p>๑) สร้างธุรกิจ SME เข้าสู่เกณฑ์มาตรฐานธรรมาภิบาลธุรกิจ โดยการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลธุรกิจ การตรวจประเมินและพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์มาตรฐานธรรมาภิบาลธุรกิจ ๖ เรื่องหลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า</p> <p>๒) สร้างองค์ความรู้ด้านธรรมาภิบาล โดยจัดอบรมให้แก่ผู้ประกอบการ ผู้ประกอบวิชาชีพบัญชี และพนักงานของกิจการเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ</p>								

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้ ธุรกิจมีความน่าเชื่อถือ โปร่งใส ตรวจสอบได้ รวมทั้งความรู้ด้านกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง ในการประกอบธุรกิจ								
	๙) โครงการการประชาสัมพันธ์ ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาล ทรายภายใต้แผนการปรับโครงสร้าง อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายทั้ง ระบบ <u>กรอบแนวคิด</u> เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจจาก ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ เกษตรกรชาวไร่อ้อย โรงงานน้ำตาล และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง ให้เกิดทัศนคติและภาพลักษณ์ ที่ดีกับอุตสาหกรรมอ้อย น้ำตาลทราย และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิด ความเข้าใจตรงกัน และเกิดความร่วมมือ ร่วมใจกัน จะทำให้อุตสาหกรรมอ้อยและ น้ำตาลทรายของไทยเติบโตได้อย่างมั่นคง <u>แนวทางการดำเนินกิจกรรม</u> ๑) จัดทำสื่อบูชาความยาวไม่เกิน ๓ นาที/ ครึ่ง (ช่วงเวลาระดับ B) จำนวน ๖ เรื่อง ๖ ครั้ง ออกอากาศเผยแพร่ทางสถานี โทรทัศน์ช่อง ๓,๕,๗,๙ และ ๑๑ อย่างน้อย ๒ ช่องสถานี ในวันจันทร์ – ศุกร์ ช่วงเวลา ๐๖.๐๐ – ๐๘.๐๐ น. หรือช่วงเวลา ๑๒.๐๐ –	สำนักงานคณะกรรมการ การอ้อยและน้ำตาล กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.)	✓			๑,๑๒๐,๐๐๐ บาท	- เกษตรกรชาวไร่อ้อยในระบบ อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย ผู้ประกอบการโรงงานน้ำตาล ผู้ประกอบการส่งออกน้ำตาลทราย หน่วยงานภาครัฐและเอกชน สถาบันการศึกษา นักวิชาการ นักเรียน นักศึกษา บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย สื่อมวลชนและบุคคลทั่วไปที่สนใจ	๑) ช่องทางในการสื่อสารสร้าง การรับรู้เกี่ยวกับภารกิจของ สำนักงานคณะกรรมการอ้อย และน้ำตาลทรายไม่น้อยกว่า ๑๐ ช่องทาง ๒) จำนวนเรื่องที่ประชาสัมพันธ์ เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรม อ้อยและน้ำตาลทราย จำนวน ไม่น้อยกว่า ๒๐/๑๐๐ เรื่อง/ครั้ง ๓) ร้อยละ ๙๐ ของกลุ่มเป้าหมาย เกิดความรับรู้ความเข้าใจต่อ แผนปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม อ้อยและน้ำตาลทรายทั้งระบบ รวมถึงภารกิจบทบาทหน้าที่ ที่สำคัญของสำนักงาน คณะกรรมการอ้อยและ น้ำตาลทราย ๔) ร้อยละ ๙๐ ของกลุ่มเป้าหมาย เกิดทัศนคติที่ดีต่ออุตสาหกรรม อ้อยและน้ำตาลทรายรวมถึง อุตสาหกรรมต่อเนื่อง และ	

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>๑๓.๐๐ น. หรือในวันเสาร์ – อาทิตย์ ช่วงเวลา ๑๐.๐๐ – ๑๘.๐๐ น. จำนวน ๖ เรื่อง</p> <p>๒) จัดทำสเปควิทยุความยาวไม่น้อยกว่า ๓๐ วินาที/ครั้ง จำนวน ๒ เรื่อง ๒ ครั้ง ออกอากาศเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ระบบ FM ๙๒.๕ MHz</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช่วงเวลา ๐๗.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. หรือ - ช่วงเวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. หรือ - ช่วงเวลา ๐๙.๐๐ - ๑๙.๓๐ น. หรือ - ช่วงเวลา ๒๐.๐๐ - ๒๐.๓๐ น. <p>จำนวน ๒ เรื่อง</p> <p>๓) จัดทำสารคดีข่าวความยาวไม่เกิน ๓ นาที ต่อครั้ง (ช่วงเวลาระดับ B) จำนวน ๔ เรื่อง ๖ ครั้ง ออกอากาศเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๓,๕,๗,๙ หรือ ๑๑ อย่างน้อย ๒ ช่องสถานี</p> <p>ในวันจันทร์ – ศุกร์ -</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช่วงเวลา ๐๖.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. หรือ - ช่วงเวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. หรือ <p>ในวันเสาร์ – อาทิตย์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช่วงเวลา ๑๐.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. <p>จำนวน ๔ เรื่อง ออกอากาศเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ระบบ FM ๙๒.๕ MHz</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช่วงเวลา ๐๗.๐๐ - ๐๘.๐๐ น. หรือ 							<p>มองว่าอุตสาหกรรมนี้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p>	

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<ul style="list-style-type: none"> - ช่วงเวลา ๑๒.๐๐๐ - ๑๓.๐๐ น. หรือ - ช่วงเวลา ๑๙.๐๐ - ๑๙.๓๐ น. หรือ - ช่วงเวลา ๒๐.๐๐ - ๒๐.๓๐ จำนวน ๓ เรื่อง ๔) จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย (Social Media Facebook) โดยมีการจัดทำข่าว/ภาพข่าว/ข้อความประชาสัมพันธ์/ข้อมูลในลักษณะอินโฟกราฟฟิก (Infographics) ที่น่าสนใจ								
	๑๐) โครงการเสริมสร้างภาพลักษณ์ด้านการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate CSR Image)	การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.)	✓	✓	✓	✓	๕ ล้านบาท	- เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตสู่ความยั่งยืนของชุมชน เป้าหมายการดำเนินงาน ๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas : GHGs) เพื่อมุ่งสู่การเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และ Net Zero ๒) ขยายเครือข่ายความร่วมมือการลดก๊าซเรือนกระจกไปสู่โรงงานในนิคมอุตสาหกรรม ๓) พัฒนาพื้นที่สีเขียวให้คงอยู่อย่างยั่งยืน	- ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gas: GHGs)

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
<p>แผนงานที่ ๓</p> <p>การเสริมสร้างแรงจูงใจ ในการดำเนินงานด้าน ความรับผิดชอบต่อสังคม ของภาคธุรกิจ (Aspiration)</p>	<p>๑) โครงการส่งเสริมและเชิดชูเกียรติ เครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคม ของภาคธุรกิจ (CSR Award) <u>กรอบแนวคิด</u> กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการตระหนัก ถึงการสนับสนุนให้ภาคธุรกิจมีความ รับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคม โดยแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมของ ภาคธุรกิจ (CSR) คือ การทำให้ธุรกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีความสมดุลและอยู่ ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน ซึ่งในปี ๒๕๖๕ พม. สามารถจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมความรับ ผิดต่อสังคมของภาคธุรกิจระดับ จังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัด เพื่อเป็นการจัด สวัสดิการสังคมให้แก่ประชาชนหรือกลุ่ม เปราะบาง</p> <p><u>กิจกรรม</u></p> <p>๑) เสนอคณะอนุกรรมการส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ พิจารณาความเห็นชอบแต่งตั้งคณะทำงาน และกรอบหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือก องค์กรภาคธุรกิจที่มีการดำเนินงาน ด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ดีเด่น</p>	<p>สำนักงาน ก.ส.ค.</p> <p>กรมพัฒนาสังคมและ สวัสดิการ</p> <p>กระทรวงการพัฒนา สังคมและสวัสดิการ (พม.)</p>	✓	✓	✓	✓	<p>งบประมาณ ประจำปีที่ได้รับ การจัดสรร</p>	<p>- ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กร ภาคธุรกิจมีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการ สังคมช่วยเหลือประชาชนหรือกลุ่ม คนเปราะบาง และเพื่อบูรณาการ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการจัดสวัสดิการ สังคม อีกทั้งเพื่อเชิดชูเกียรติองค์กร ภาคธุรกิจที่ผลการดำเนินงานด้าน ความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ</p>	<p>- การประกาศเกียรติคุณองค์กร ภาคธุรกิจที่การดำเนินกิจกรรม ความรับผิดชอบต่อสังคมของ ภาคธุรกิจ (CSR) ด้านสวัสดิการ สังคม</p>

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	๒) แต่งตั้งคณะทำงานกลั่นกรองรางวัล เชิดชูเกียรติเครือข่ายความรับผิดชอบต่อ ต่อสังคมของภาคธุรกิจดีเด่น ๓) จัดประชุมคณะทำงานกลั่นกรองรางวัลฯ เพื่อพิจารณาแนวทางและหลักเกณฑ์ การพิจารณาฯ ๔) ประชาสัมพันธ์และเชิญชวนสมัคร เข้ารับรางวัลเชิดชูเกียรติเครือข่ายความ- รับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจดีเด่น ๕) จัดประชุมคณะทำงานกลั่นกรองรางวัล เชิดชูเกียรติเครือข่ายความรับผิดชอบต่อ ต่อสังคมของภาคธุรกิจดีเด่น เพื่อกลั่นกรอง และคัดเลือก ๖) พิธีมอบโล่รางวัลเชิดชูเกียรติ เครือข่ายความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจดีเด่น								
	๒. รางวัลอุตสาหกรรมดีเด่นประเภท ความรับผิดชอบต่อสังคม (The Prime Minister's Industry Award Corporate Social Responsibility) รางวัลระดับประเทศ <u>กรอบแนวคิด</u> กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการ คัดเลือกโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อประกาศ เกียรติคุณ และเข้ารับโล่รางวัลอุตสาหกรรม จากนายกรัฐมนตรี เนื่องในโอกาสวันคล้าย	กรมโรงงานอุตสาหกรรม (กรอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม (อก.)	✓	✓	✓	✓	งบประมาณ แผ่นดิน	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ - จำนวน ๓ โรงงาน/ปี	ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ - ผู้ประกอบกิจการโรงงาน ผ่านเกณฑ์คัดเลือกและ ได้รับรางวัลฯ

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>วันสถาปนาระทรวงฯ ในวันที่ ๕ พฤษภาคม ของทุกปี ประเภทความรับผิดชอบต่อสังคม โดยได้ริเริ่มในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อเป็น แบบอย่างแก่ผู้ประกอบการโรงงาน ให้มีความคิดริเริ่มและควมวิริยะอุตสาหะใน การสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ให้แก่ สังคม และได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง จนถึงปัจจุบัน</p> <p><u>แนวทางการดำเนินกิจกรรม</u></p> <p>๑) ประชาสัมพันธ์เชิญชวนฯ</p> <p>๒) ชี้แจงการจัดทำรายงานฯ การตรวจประเมิน และเสวนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ด้าน CSR จากผู้ประกอบการโรงงาน ที่เคยได้รับรางวัล</p> <p>๓) การตรวจประเมินโรงงานอุตสาหกรรม ตามเกณฑ์รางวัลฯ</p> <p>๔) นำเสนอผลการตรวจประเมินต่อ คณะกรรมการฯ</p> <p>๕) ประกาศผลรางวัลฯ</p>								

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>๓) มาตรการด้านภาษีโดยการเสนอ นโยบายการลดหย่อนภาษีให้กับองค์กร ภาคเอกชนหรือกลุ่มภาคธุรกิจที่บริจาค เงินให้กองทุนสวัสดิการชุมชน</p> <p>โดยสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) ในฐานะหน่วยงานสนับสนุน การดำเนินงานโครงการสนับสนุนการจัด สวัสดิการชุมชน ปัจจุบันสามารถส่งเสริม การจัดตั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนได้จำนวน ๕,๙๑๗ กองทุน จำนวนสมาชิก สะสม ๖.๑ ล้านคน ในเบื้องต้นสถาบัน จะเป็น ผู้รับบริจาคเงินที่ภาคเอกชนหรือกลุ่ม ภาคธุรกิจบริจาคให้กับกองทุนสวัสดิการ ชุมชนจนกว่ากองทุนสวัสดิการชุมชน จะมีสถานะเป็นองค์กรนิติบุคคล และใน ลำดับถัดไป สถาบัน จะดำเนินการเสนอ ประเด็นดังกล่าวต่อกระทรวงการคลัง เพื่อออกประกาศให้กองทุนสวัสดิการชุมชน เป็นองค์กรด้านการกุศล</p>	<p>สถาบันพัฒนาองค์กร ชุมชน (องค์การมหาชน)</p> <p>กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ (พม.)</p>	✓	✓	✓	✓	<p>องค์กรเอกชน และองค์กรภาค ธุรกิจ</p>	<p>๑) การสนับสนุนให้องค์กรเอกชน หรือภาคธุรกิจเข้ามาเป็นหุ้นส่วนใน การพัฒนาด้านสังคม ๒) เพิ่มช่องทางในการรับงบประมาณ สมทบกองทุนสวัสดิการชุมชน ให้กองทุน สวัสดิการชุมชน มีงบประมาณใน การจัดสวัสดิการดูแล ช่วยเหลือสมาชิก ของกองทุน รวมถึงกลุ่มผู้เปราะบาง ในพื้นที่ได้</p>	<p>๑) ข้อเสนอเรื่องการลดหย่อน ภาษีให้กับหน่วยงานหรือองค์กร ที่สนับสนุนงบประมาณให้กับ กองทุนสวัสดิการชุมชน ได้รับ การประกาศ ระเบียบ ฯลฯ ๒) กองทุนสวัสดิการชุมชน สามารถเอกสารให้กับองค์กร ภาคเอกชนหรือกลุ่มภาคธุรกิจ ที่สมทบงบประมาณให้กับ กองทุนสวัสดิการชุมชนเพื่อใช้ ในการยื่นลดหย่อนภาษีได้</p>

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>๔) การส่งเสริมการลงทุนตามมาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม</p> <p><u>กรอบแนวคิด</u></p> <p>การเสริมสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจด้วยการให้ได้รับสิทธิและประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับการลงทุนหรือการใช้จ่ายในการสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและสังคม ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด</p> <p><u>กิจกรรม</u></p> <p>๑) การประชาสัมพันธ์มาตรการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคม</p> <p>๒) การให้คำปรึกษาในการการยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนและจับคู่ผู้ให้การสนับสนุนและผู้รับการสนับสนุน</p> <p>๓) การพิจารณาอนุมัติและติดตามผลการดำเนินการของโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน</p>	<p>สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรีน</p>	✓	✓	✓	✓	ไม่ใช้งบประมาณ	<p>- เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่มีศักยภาพเข้าไปสนับสนุนกิจการขององค์กรท้องถิ่นเพื่อยกระดับการดำเนินการและ/หรือยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านการเกษตรและระบบน้ำ ด้านการผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการท่องเที่ยวชุมชน ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข และด้านสิ่งแวดล้อม (รวมถึงการจัดการป่าเป้าหมายเพื่อลดผลกระทบจากฝุ่นละออง PM ๒.๕</p>	<p>- มูลค่าการสนับสนุนเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนรวม ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐</p>

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
แผนงานที่ ๔ การบูรณาการศักยภาพ ภาคี เครือข่ายของ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับ การดำเนินงานด้าน ความรับผิดชอบต่อ สังคม ของภาคธุรกิจ ทั้งในประเทศและ ระหว่างประเทศ (Alliance)	๑) กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนา อาชีพ <u>กรอบแนวคิด</u> กิจกรรมดังกล่าวดำเนินการในรูปแบบ ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานกับภาคเอกชน เช่น มูลนิธิป่อเต็กตึ๊ง ห้างโลตัส ซอนต้า บริษัท เอช.ซี.เสริชชี บิวตี้ จำกัด ฯลฯ โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ให้การสนับสนุนทุนและวัสดุอุปกรณ์ใน การประกอบอาชีพให้กับกลุ่มเปราะบาง ได้แก่ แม่เลี้ยงเดี่ยว สตรีว่างงาน และ ผู้ประสบปัญหาทางสังคม	กองคุ้มครองและพัฒนา อาชีพ กรมกิจการสตรีและ สถาบันครอบครัว (สค.) กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ (พม.)	✓	✓	✓	✓	ได้รับการสนับสนุน เป็นทุน/อุปกรณ์ ประกอบอาชีพ	- กลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มเปราะบาง ได้รับการพัฒนาทักษะด้านอาชีพ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี ปีละ ๔๐๐ คน	- ร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย ที่ได้รับการพัฒนาทักษะ อาชีพมีงานทำ และมีรายได้ ที่เพิ่มขึ้น
	๒) โครงการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ภายใต้โครงการ ASEAN Work Programme on Urban Biodiversity and Greenery <u>กรอบแนวคิด</u> เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้และ แลกเปลี่ยนประสบการณ์การดำเนินงาน ด้านพื้นที่สีเขียวในเมือง รวมทั้งยกระดับ การดำเนินงานด้านพื้นที่สีเขียวและ ความหลากหลายทางชีวภาพในเมือง โดยเฉพาะเมืองในประเทศสมาชิกอาเซียน ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ สผ. ร่วมกับ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ในฐานะผู้นำร่วม (co-lead) ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ	สำนักงานนโยบาย และแผน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (สผ.) กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม (ทส.)	✓	✓	✓	✓	งบประมาณจาก หน่วยงานและ ภาคีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ศูนย์อาเซียนว่า ด้วยความ หลากหลายทาง ชีวภาพ	- ความร่วมมือในการดำเนินงานด้าน การบริหารจัดการพื้นที่สีเขียวและ หลากหลายทางชีวภาพในเมืองของ ประเทศไทยร่วมกับประเทศภาคี สมาชิกอาเซียน	- เมืองมีเครือข่ายและช่องทาง ความร่วมมือด้านการบริหาร จัดการพื้นที่สีเขียวและความ หลากหลายทางชีวภาพในเมือง และในระดับภูมิภาคอาเซียน

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	ในเมือง และศูนย์อาเซียนว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ จัดประชุม Workshop on Enhancing Urban Biodiversity and Greenery Management in Urban Green Spaces in ASEAN ภายใต้โครงการ ASEAN Work Programme on Urban Biodiversity and Greenery (2022 - 2032) ณ กรุงเทพฯ <u>กิจกรรม</u> - สนับสนุนการดำเนินงานด้านพื้นที่สีเขียวและความหลากหลายทางชีวภาพในเมือง								
	๓) โครงการพัฒนาเมืองเชิงบูรณาการเพื่อการเติบโตแบบคาร์บอนต่ำและการเป็นเมืองที่ปรับตัวได้ (Urban-Act) <u>กรอบแนวคิด</u> เพื่อส่งเสริมให้ชุมชน เมือง และกลุ่มเมืองในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกมีการวางแผนและดำเนินงานมุ่งสู่การพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน คาร์บอนต่ำ และสามารถรับมือกับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ทั้งด้านการปรับตัวและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยมีการบูรณาการร่วมกันของหน่วยงานในประเทศไทย ได้แก่ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.)	✓	✓	✓	✓	งบประมาณจากประเทศเยอรมนี ภายใต้แผนงานปกป้องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับสากล (กองทุน IKI) ระหว่างปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ใน ๕ ประเทศ รวม ๒๐ ล้านยูโร หรือประมาณ ๗๘๐ ล้านบาท	- หน่วยงานมีแผนการดำเนินงานในการบูรณาการเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสู่การพัฒนาเมือง (สผ. ดำเนินการจัดทำแผนผังภูมินิเวศ ซึ่งคำนึงถึงประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ) - หน่วยงานได้รับการพัฒนาข้อมูลและเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการวางแผนและผังการพัฒนาเมืองตามแนวคาร์บอนต่ำและการเป็นเมืองที่ปรับตัวได้ (สผ. ดำเนินการจัดทำแผนผังภูมินิเวศในพื้นที่นำร่อง)	ผลผลิต ปี ๒๕๗๐ - แนวทางการพัฒนาแผนผังภูมินิเวศ ซึ่งคำนึงถึงประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ๑ ฉบับ - แผนผังภูมินิเวศในพื้นที่นำร่อง ๑ พื้นที่

แผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๓	โครงการ/กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	กรอบระยะเวลา				วงเงิน (แหล่งเงิน)	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด
			๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐			
	<p>กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมอุตุนิยมวิทยา สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร และ สผ. ทั้งนี้ ประเทศไทย ดำเนินการร่วมกับสาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์</p> <p><u>กิจกรรม (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ สผ.)</u></p> <p>๑) สนับสนุนการดำเนินงานของหน่วยงานในการบูรณาการเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สู่การพัฒนานโยบายพัฒนาเมืองให้บรรลุเป้าหมาย SDGs และ NDCs</p> <p>๒) การพัฒนาข้อมูลและเครื่องมือเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในการวางแผนและผังการพัฒนาเมืองตามแนวคาร์บอนต่ำและการเป็นเมืองที่ฟื้นตัวได้</p>								

ภาคผนวก

ตารางแสดงความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)
กับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ	ประเด็น	ประเด็นย่อย
๔.แผนงานการบูรณาการศักยภาพภาคีเครือข่ายขององค์กรที่เกี่ยวกับการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ (Alliance)	การสร้างความสามารถในการแข่งขัน	๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ ๔.๒.๕ อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ
		๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก	๔.๓ เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ ๔.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๔.๕ รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค
		๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่	๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ
๒. แผนงานการสร้างความรู้และส่งเสริมการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (Awareness)	การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม	๑.๕ การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ
		๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี	๕.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี
		๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	๖.๑ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย ๖.๒ การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ครอบครัว และชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ	ประเด็น	ประเด็นย่อย
๑.การสนับสนุนการสร้างกลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่วประเทศ (Assembly)	การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	๑. การลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ	๑.๕ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัยทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม
๒. แผนงานการสร้างความรู้และส่งเสริมการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (Awareness)	การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม	๔.๓.๓ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน
๑.การสนับสนุนการสร้างกลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่วประเทศ (Assembly)		๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคม เศรษฐกิจสีเขียว	๑.๕ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
		๖ ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ	๖.๑ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติ กรรมที่พึงประสงค์ ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย ๖.๓ จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ
๔. แผนงานการบูรณาการศักยภาพภาคีเครือข่ายขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ (Alliance)	การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส	๒.๑ ให้อุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ
		๒ ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยง การพัฒนาในทุก ระดับทุกประเด็นทุกภารกิจและทุกพื้นที่	

ตารางแสดงความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)
กับแนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ	แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมความ รับผิดชอบต่อสังคมของ ภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด		แนวทางการพัฒนา
			เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์</u>	๒.) แผนงานการสร้าง ความตระหนักรู้และส่งเสริม การดำเนินงานด้านความ รับผิดชอบต่อสังคมของ ภาคธุรกิจ (Awareness)	๑.) เพื่อปรับเปลี่ยนให้คน ในสังคมไทยมีค่านิยมตาม บรรทัดฐานที่ดีทางสังคม ๒.) เพื่อเตรียมคนในสังคมไทย ให้มีทักษะในการดำรงชีวิต สำหรับโลกศตวรรษที่ ๒๑ ๓.) เพื่อส่งเสริมให้คนไทย มีสุขภาวะที่ดีตลอดช่วงชีวิต ๔.) เพื่อเสริมสร้างสถาบัน ทางสังคมให้มีความเข้มแข็ง เอื้อต่อการพัฒนาคนและ ประเทศ	<u>เป้าหมายที่ ๕</u> สถาบันทางสังคมมีความ เข้มแข็งและมีส่วนร่วมใน การพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบัน ทางศาสนา ชุมชน สื่อมวลชน และภาคเอกชน	๕.๓.) ธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจ เพื่อสังคมเพิ่มขึ้น	๓.๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วม พัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง ๓.๗.๖ สร้างมาตรการจูงใจให้ภาคเอกชน มีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาด้านสังคมใน รูปแบบใหม่ๆที่ เป็นนวัตกรรมสังคม อาทิ การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อชุมชน การออก พันธบัตรเพื่อ การพัฒนาสังคม ตลาด หลักทรัพย์เพื่อสังคม วิสาหกิจเพื่อสังคม สื่อ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ	แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมความ รับผิดชอบต่อสังคมของ ภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด		แนวทางการพัฒนา
			เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	
ยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอ ภาคทางสังคม	๒) แผนงานการสร้างความ ตระหนักรู้และส่งเสริมการ ดำเนินงานด้านความ รับผิดชอบต่อสังคมของ ภาคธุรกิจ (Awareness)	๑) เพื่อขยายโอกาสทาง เศรษฐกิจและสังคมให้แก่ กลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด ๒) เพื่อให้คนไทยทุกคน เข้าถึงบริการทางสังคมที่มี คุณภาพได้อย่างทั่วถึง ๓) เพื่อสร้างความเข้มแข็ง ให้ชุมชน	เป้าหมายที่ ๓ เพิ่ม ศักยภาพชุมชนและ เศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็งเพื่อให้ชุมชน พึ่งพาตนเองและได้รับส่วน แบ่งผลประโยชน์ทาง เศรษฐกิจมากขึ้น	๓.๑) สัดส่วนครัวเรือนที่ เข้าถึงแหล่งเงินทุนเพิ่มขึ้น ๓.๒) ดัชนีชุมชนเข้มแข็ง เพิ่มขึ้นในทุกภาค ๓.๓) มูลค่าสินค้าชุมชน เพิ่มขึ้น	๓.๒) กระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้าน การศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มี คุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง โดย ๓.๒.๕ ปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้ง กฎหมาย กฎ ระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่ เป็นธรรม อาทิ การส่งเสริมการดำเนินธุรกิจ ที่รับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ๓.๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และการสร้าง ความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้ชุมชน สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการ ทุน ที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน โดย ๓.๓.๓) พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยส่งเสริม การประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับ ชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน การส่งเสริมการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่าย อุตสาหกรรม (Cluster) ในพื้นที่กับเศรษฐกิจ ชุมชน การสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชน

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ	แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมความ รับผิดชอบต่อสังคมของ ภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด		แนวทางการพัฒนา
			เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	
					และสถาบันการศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติเพื่อสร้างศักยภาพให้กับชุมชนในการประกอบธุรกิจการสนับสนุนการประกอบธุรกิจแบบวิสาหกิจเพื่อสังคม ๓.๓.๔) สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์กรการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้านตำบล และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ	แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมความ รับผิดชอบต่อสังคมของ ภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด		แนวทางการพัฒนา
			เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	
<u>ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโต ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน</u>	๑) การสนับสนุนการสร้าง กลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่ว ประเทศ (Assembly)	๑) รักษา ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และมี การใช้ประโยชน์อย่าง ยั่งยืนและเป็นธรรม ๒) สร้างความมั่นคงด้าน น้ำของประเทศ และ บริหารจัดการทรัพยากร น้ำทั้งระบบให้มี ประสิทธิภาพ ๓) บริหารจัดการ สิ่งแวดล้อม และลดมลพิษ ให้มีคุณภาพดีขึ้น ๔) พัฒนาขีด ความสามารถในการลด ก๊าซเรือนกระจกและการ ปรับตัวเพื่อลดผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ และการ รับมือกับภัยพิบัติ	<u>เป้าหมายที่ ๓</u> สร้าง คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลด มลพิษ และลดผลกระทบ ต่อสุขภาพของประชาชน และระบบนิเวศ โดยให้ ความสำคัญเป็นลำดับแรก กับการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอันตราย ฟื้นฟู คุณภาพแหล่งน้ำสำคัญ ของประเทศ และแก้ไข ปัญหาวิกฤตหมอกควัน	๓.๑) สัดส่วนของขยะมูล ฝอยชุมชนได้รับการจัดการ อย่างถูกต้องและนำไปใช้ ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕ สัดส่วนของเสียอันตราย ชุมชนที่ได้รับการกำจัดอย่าง ถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ และกากอุตสาหกรรม อันตรายทั้งหมดเข้าสู่ระบบ การจัดการที่ถูกต้อง ๓.๒) คุณภาพน้ำของแม่น้ำ สายหลักที่อยู่ในเกณฑ์ดี เพิ่มขึ้น ๓.๓) คุณภาพอากาศใน พื้นที่วิกฤติหมอกควันได้รับ การแก้ไขและมีค่าอยู่ใน เกณฑ์มาตรฐาน	๓.๓) แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม ด้วยการ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตรายที่เกิดจากการ ผลิตและบริโภค สร้างเมืองที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมหรือเมืองสีเขียวเพื่อสร้าง คุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน โดยมีแนวทางดำเนินงาน ๓.๓.๑) เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการขยะ ตกค้างสะสมในพื้นที่วิกฤต ๓.๓.๒) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการ คุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำวิกฤตและลุ่มน้ำ สำคัญอย่างครบวงจร

ยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ	แผนปฏิบัติการ ด้านการส่งเสริมความ รับผิดชอบต่อสังคมของ ภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	วัตถุประสงค์	เป้าหมายและตัวชี้วัด		แนวทางการพัฒนา
			เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	
	๑) การสนับสนุนการสร้าง กลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่ว ประเทศ (Assembly)		<p><u>เป้าหมายที่ ๔</u> เพิ่มประสิทธิภาพการลด ก๊าซเรือนกระจกและขีด ความสามารถในการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ มีกลไกจัดการ เพื่อลดผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในด้านต่าง ๆ หรือในพื้นที่ หรือสาขาที่มีความเสี่ยงจะ ได้รับผลกระทบสูง</p>	<p>๔.๑ ปริมาณการปล่อยก๊าซ เรือนกระจกในภาคพลังงาน และคมนาคมขนส่งลดลง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ของ การปล่อยในกรณีปกติ ภายในปี ๒๕๖๓</p> <p>๔.๒ ต้นทุนการลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกต่อหน่วย (บาทต่อตันคาร์บอนไดออกไซด์ เทียบเท่า) มีแนวโน้มลดลง</p> <p>๔.๓) แผนปฏิบัติการปรับตัว เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศในรายสาขา ที่จำเป็น เช่น การจัดการน้ำ เกษตร สาธารณสุข และป่าไม้</p> <p>๔.๔) การจัดตั้งกลไกภายใน ประเทศเพื่อสนับสนุนด้าน การเงินเทคโนโลยี และการ เสริมสร้างศักยภาพ</p>	

ตารางแสดงความสอดคล้องของแผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)
กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	มิติการพัฒนา	หมวดหมู่การพัฒนา	เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัดการพัฒนา	กลยุทธ์การพัฒนา
<p><u>แผนงานที่ ๑</u> การสนับสนุนการสร้างกลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่วประเทศ (Assembly)</p>	<p>๒) โอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม</p>	<p>๘) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน</p>	<p>๑) การเจริญเติบโตของรายได้ต่อประชากรฯ</p>	<p>๑.๑) อัตราเติบโตของรายได้ต่อประชากร ๑.๒) มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ</p>	<p>๑) การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก ๒) การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคม เพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง ๓) การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานฯ ๔) การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง</p>
			<p>๒) ความเสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง</p>	<p>๒.๑) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ฯ ๒.๒) สัดส่วนผู้มีงานทำ</p>	
			<p>๓) การพัฒนาให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน และมีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงฯ</p>		

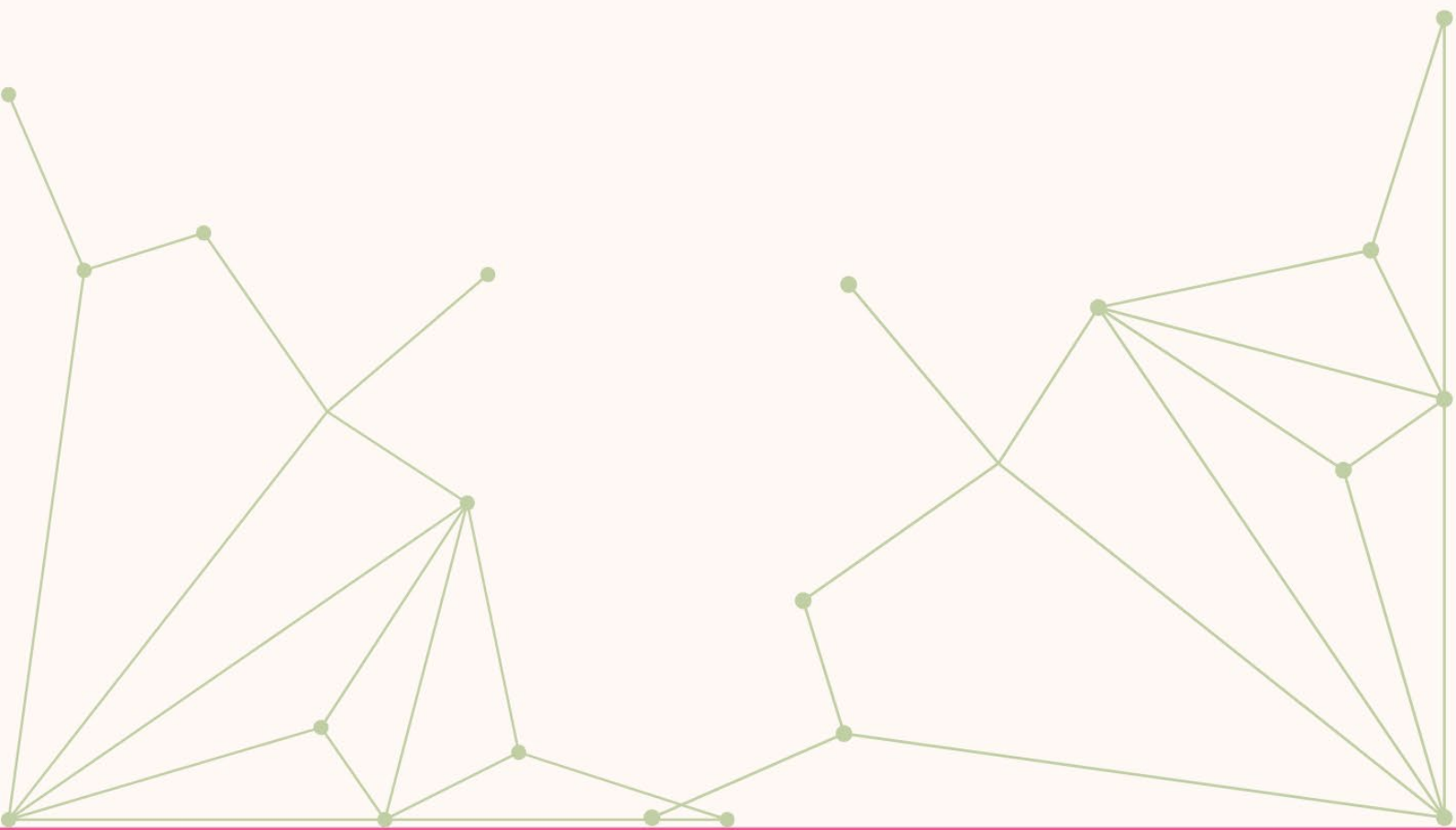
แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความ รับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	มิติการพัฒนา	หมุดหมายการพัฒนา	เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัดการพัฒนา	กลยุทธ์การพัฒนา
<p><u>แผนงานที่ ๔</u> การบูรณาการศักยภาพภาคีเครือข่าย ขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการ ดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อ สังคมของภาคธุรกิจทั้งในประเทศและ ระหว่างประเทศ (Alliance)</p>		<p>๙) ไทยมีความยากจน ข้ามรุ่นลดลง และมี ความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอเหมาะสม</p>	<p>๑) คริวเรือนที่มีแนวโน้ม กลายเป็นคริวเรือนยากจน ข้ามรุ่น มีโอกาสในการ เลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม</p>	<p>๑.๑) ทุกคริวเรือนที่ถูก คัดกรองว่ามีแนวโน้ม กลายเป็นคริวเรือน ยากจนข้ามรุ่น ๑.๒) อัตราการเข้า เรียนสุทธิ ๑.๓) เด็กจากคริวเรือน ยากจนข้ามรุ่น เติบโต ไปเป็นแรงงานที่มี ทักษะ ๑.๔) สัดส่วนของเด็ก ปฐมวัยในคริวเรือน ยากจนข้ามรุ่น</p>	<p>๑) การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่น แบบ มุ่งเป้าหมาย ให้คริวเรือนหลุด พ้นความยากจนอย่างยั่งยืน ๒) การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็ก จากคริวเรือนยากจนข้ามรุ่น ๓) การยกระดับความคุ้มครองทาง สังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย</p>
			<p>๒) คนทุกช่วงวัยได้รับ ความคุ้มครองทางสังคมที่ เพียงพอต่อการดำรงชีวิต</p>	<p>๒.๑) ดัชนีรวมของ ความคุ้มครองทาง สังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐</p>	

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	มิติการพัฒนา	หมุดหมายการพัฒนา	เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัดการพัฒนา	กลยุทธ์การพัฒนา
<p>แผนงานที่ ๑</p> <p>การสนับสนุนการสร้างกลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่วประเทศ (Assembly)</p>	<p>๓) ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑๐) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p>	<p>๒) การอนุรักษ์ ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน</p>	<p>๒.๑) คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ</p>	<p>๑) การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>๒) การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชนท้องถิ่น และเกษตรกร จากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ</p> <p>๓) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๕) การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน</p>
			<p>๓) การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน</p>	<p>๓.๑) สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น</p> <p>๓.๒) การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น</p>	

แผนปฏิบัติการด้านการส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๗๐)	มิติการพัฒนา	หมุดหมายการพัฒนา	เป้าหมายการพัฒนา	ตัวชี้วัดการพัฒนา	กลยุทธ์การพัฒนา
<p><u>แผนงานที่ ๑</u> การสนับสนุนการสร้างกลไกการทำงานของศูนย์ CSR จังหวัดที่เข้มแข็งทั่วประเทศ (Assembly)</p> <p><u>แผนงานที่ ๒</u> การสร้างความตระหนักรู้และส่งเสริมการดำเนินงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ (Awareness)</p>	๔) ปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ	๑๒) ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งชาติ	๑) คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ฯ	๑.๓) ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ	๑.) พัฒนาผู้เรียนระดับพื้นฐานให้มีความตระหนักรู้ในตนเอง

บรรณานุกรม

- กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (๒๕๖๐). แนวปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบอุตสาหกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมต่อสังคม (Guideline for Corporate Social Responsibility กรมโรงงานอุตสาหกรรม : CSR-DIW). สมุทรปราการ : กระทรวงอุตสาหกรรม.
- กรมอาเซียน. (๒๕๕๙). อาเซียน ๒๐๒๕ : มุ่งหน้าไปด้วยกัน วิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียน ๒๐๒๕ และแผนงานประชาคมอาเซียน ๒๐๑๖ – ๒๐๒๕. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงการต่างประเทศ.
- คณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการสังคมแห่งชาติ. กลยุทธ์ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมของภาคธุรกิจ ครั้งที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐). (๒๕๕๘). กรุงเทพมหานคร.
- “ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ประกาศแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐” (๒๕๖๒, ๒๘ เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๕๑ ก.สืบค้นจาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/๒๕๖๒/A/๐๕๑/T_๐๐๐๑.PDF.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๐๖๑). แนวทางการเสนอแผนเข้าสู่การพิจารณาคณะรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี. สืบค้นจาก https://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=๖๔๒๒.

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ